

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ondřeje Načeradského a přísedících Bc. Dany Štecové a Mgr. Libora Pospíšila v hlavním líčení konaném dne 9. 4. 2024 v Kladně

takto:

Obžalovaný **P. B.** narozený [redacted] v Praze 5, invalidní důchodce, trvale bytem [redacted], tohoto času ve výkonu vazby v jiné trestní věci Vazební věznice Praha Ruzyně,

se podle § 226 písm. a) tr. řádu zprošťuje obžaloby, že

1. v době od června 2019 do 29. 7. 2020 v místě společného bydliště, na adrese [redacted] Kladno, fyzicky a psychicky týral svou družku, poškozenou J. [redacted] tak, že ji zpočátku jednou za měsíc a poté v kratších časových intervalech, a to jednou týdně i několikrát v týdnu, bil pěstmi do obličeje a do jiných částí těla, také ji v několika případech škrtil nebo kopal, například, když přišel domů, dal poškozené facku, vyhrožoval jí zabitím s nožem v ruce, uváděl, že jí podrízne hlavu, v jednom případě jí ukázal mačetu, kterou před ní mával, rovněž jí hrozil vyhozením z okna, v důsledku fyzického napadání poškozené způsoboval podlitiny v obličeji a po těle, přičemž po fyzickém napadení v červnu roku 2019, poškozená utrpěla větší hematomy v obličeji a na těle a ze studu nevycházela ven z domu, dne 30. 6. 2019, když s ním poškozená chtěla ukončit vztah, v úmyslu počít s ní dítě, ji povalil v ložnici na postel, přestože mu říkala, že si pohlavní styk nepřeje, jednou rukou jí chytil obě ruce nad hlavou, druhou rukou jí stáhnul kalhoty a i přes její odpor na ní vykonal soulož s vyvrhlením, dne 5. 7. 2020 ji shodil ze sedací soupravy, pak ji napadl několika ranami hřbetem ruky do obličeje, čímž jí způsobil hematomy pod očima, přičemž nejméně ve dvou případech poškozená vyhledala lékařské ošetření, při ošetření však ze strachu z obviněného nepravdivě uváděla, že k jejímu zranění došlo jinak, např. pádem při jízdě na kolečkových bruslích, dále poškozené vyčítal vyšší příjem a údajné nevěry, přičemž v důsledku uvedeného jednání ze

strany obviněného se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která ji omezovala v běžném způsobu života po dobu delší než 6 týdnů pro nepříjemné subjektivní prožitky - depresi, stavy napětí, poruchami spánku s děsivými sny o agresivních aktech ze strany obviněného, prohlubováním emoční nestability se sníženou frustrační tolerancí a afektivní dráždivostí a výbušností proti okolí a především k partnerovi s následnými výčitkami tohoto, somatizací, sociálním stažením, opuštěním dříve běžných aktivit, narušením důvěry v bezpečnost světa, především ze strany lidí a autoagresivními úvahami s tendencí k realizaci,

2. nejméně od 13. 12. 2020 do srpna roku 2021, po návratu z výkonu trestu odnětí svobody, v místě společného bydliště, na adrese v ul. [REDAKCE] Kladno, fyzicky a psychicky týral svou družku, poškozenou J. [REDAKCE] tak, že ji nejméně jednou týdně a poté několikrát v týdnu bil pěstmi do obličeje i do jiných částí těla, rovněž ji škrtil nebo kopal, dal jí pěstí do žeber, čímž jí způsoboval podlitiny v obličeji a po těle, přičemž při napadení v srpnu roku 2021, když mu poškozená k jeho dotazu nedokázala sdělit přesnou částku, kterou za den jako kadeřnice utržila, udeřil ji několika ranami otevřenou dlaní do obličeje, když upadla, chytil ji zezadu pod krkem a začal škrtit, poté co se mu poškozená vymanila, se záměrem ji vystrašit a přinutit, aby dělala vše, co po ní požaduje, vzal kuchyňský nůž s čepelí o délce 25 cm, který jí přiložil ke krku se slovy "budeš spolupracovat nebo ti uříznu palici", a takto po ní požadoval, aby se podílela na placení nájmu za užívání bytu, dále jí vyčítal vyšší příjem a údajnou nevěru, přičemž v důsledku tohoto jednání ze strany obviněného se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která ji omezovala v běžném způsobu života po dobu delší než 6 týdnů pro nepříjemné subjektivní prožitky - depresi, stavy napětí, poruchami spánku s děsivými sny o agresivních aktech ze strany obviněného, prohlubováním emoční nestability se sníženou frustrační tolerancí a afektivní dráždivostí a výbušností proti okolí a především k partnerovi s následnými výčitkami tohoto, somatizací, sociálním stažením, opuštěním dříve běžných aktivit, narušením důvěry v bezpečnost světa, především ze strany lidí a autoagresivními úvahami s tendencí k realizaci,

tedy, že

pod bodem 1.:

jednak týral osobu žijící s ním ve společném obydlí, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a čin páchal delší dobu,

jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

pod bodem 2.:

jednak týral osobu žijící s ním ve společném obydlí, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a čin páchal delší dobu,

jednak jiného násilím nutil, aby něco konal a čin spáchal se zbraní,

čímž měl spáchat

pod bodem 1.:

v jednočinném souběhu

jednak zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku. (dále jen „tr. zákoník“)

jednak zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

pod bodem 2.:

v jednočinném souběhu

jednak zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) tr. zákoníku,

jednak zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku,

jelikož nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená J. I. nar. bytem dle skrytých údajů, odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný je na základě obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Kladně ze dne 24. 11. 2023 stíhán pro jednání uvedené výše, které obžaloba předběžně právně kvalifikovala v případě jednání pod bodem 1. jako jednočinný souběh zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) tr. zákoníku se zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a v případě jednání pod bodem 2. jako jednočinný souběh zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) tr. zákoníku se zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku.
2. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že se nepodařilo ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu prokázat bez důvodných pochybností, že se obžalobou řešené skutky staly.
3. **Obžalovaný P. B.** před soudem vypověděl, že se s poškozenou seznámil přes její kamarádku v době, kdy ještě bydlel na hlavní třídě, ale přesně si nevzpomene kdy. Po operaci a epileptických záchvat to má „přeházené“. Když mu skončila smlouva, šel s ní bydlet do k jejím rodičům, u těch byli cca 4 měsíce a poté šli společně bydlet do bytu na Když pak měl nastoupit do výkonu trestu na šest měsíců, nechal jí předplatné na nájmu, kauci, věci a dvě auta na prodej, aby měla z čeho žít, než se vrátí z vězení. Říkala mu, že na něj počká, ale když se vrátil za tři měsíce poté, co si požádal o „polovinu“, zjistil, že z bytu odešla, neměla ani korunu, byt nechala zdevastovaný, vznikla tam škoda asi 90 000 Kč, na bytě byl dluh asi 30 000 Kč, dodnes ho splácí. Poškozená šla bydlet na hlavní třídu k nějakému svému kamarádovi. Kontaktoval ji telefonicky a asi týden po jeho propuštění spolu začali znovu žít, pomohl jí přestěhovat se do Rozdělova do ulice Vadilo mu, že ho během předchozího vztahu podváděla, ale miloval ji a odpustil jí to. Nemůže uvést konkrétní jména, nechtěl vědět, s kým ho podváděla. K ukončení jejich vztahu došlo tak, že už to nevydržel, už s ní nemohl být. Poškozená mu tvrdila, že ho miluje, ale pořád za ním chodili lidi s tím, že ho podvádí, k tomu slyšel od „těch holek“ (*svědkyně B. a K.*), že ji jedna z nich viděla, jak se dole u poštovních schránek „ocucává“ s nějakým Romem. Poškozená mu pak říkala o nějakém starším chlapovi, pravděpodobně to byl svědek P., ale to je jenom jeho domněnka, že by ráda začala žít s někým starším, kdo už to má víc srovnané. Vyhodil ji bez věcí na chodbu a už jí pak nepustil zpět. Během pár dní si pak přišla s dvěma Rómy pro věci, byla tam se svědkem P. a ještě jedním dalším, celkem se pro věci stavovala třikrát. Po rozpadu vztahu s poškozenou byli v kontaktu kvůli tomu, kdo bude platit panu Dastychovi škodu na bytě (*v*), původně poškozená souhlasila, že mu se splácením pomůže, ale pak se do toho vložil svědek P. a tím se kontakty a domluva přerušily. Se svědkem P. komunikoval, ale nijak extra. Když mu svědek psal „neotravuj, píchám ti starou“, tak se k tomu samozřejmě nějak vyjádřil. Byli s poškozenou čtyři roky. Není si vědom toho, že by tam byly z jeho strany nějaké výhrůžky a pokud ano, tak se nerealizovaly.

4. Během vztahu s poškozenou se opakovaně hádali kvůli tomu, že ho poškozená podváděla, říkali mu to i zákazníci, kteří za ní chodili na stříhání. Jejich vztah byl bouřlivější, několikrát ji kvůli jejímu podvádění vyhodil z bytu na ulici. K tomu docházelo jak na [REDAKCE] tak v ulici [REDAKCE]. Vždy to probíhalo stejně, po hádce kvůli nevěře jí vyhodil na chodbu, vrátila se během dne či dvou, kdy ho to už přešlo a zkusili to spolu znovu.
5. Pokud jde o návykové látky, běžně kouřili marihuanu, k tomu užívali pervitin, hlavně když u nich nebyl M [REDAKCE] (*syn poškozené z předchozího vztahu se svědkem M [REDAKCE]*), ale poškozená se občas „zfetovala“ i když tam byl. To se obžalovanému nelíbilo, ale co s tím mohl dělat. Sám užívá pervitin 20 let, cítí se po něm svěží, neúnavný, lépe se mu přemýšlí. Poškozená byla uživatelkou již v době, kdy se poznali, a obžalovaný ještě bydlel na hlavní třídě. Neví, kdo to tehdy „vytáhl“ jako první. Pokud jde o drogy, nepřišlo mu, že by to mělo během jejich vztahu nějaký vývoj. Sám obžalovaný akorát přestal s injekčním užíváním pervitinu, když k nim začal jezdit M [REDAKCE] aby u nich nenašel žádné inzuliniky. Změna byla u poškozené, pokud jde o alkohol. V době, kdy ho ještě jen navštěvovala na hlavní třídě, byla těžký alkoholik a potřebovala čtvrt litru vodky na to, aby se ráno „rozhýbala“. To se postupně zlepšovalo, ale občas měla stále „zkratky“ a našel ji opilou. Když bydleli na [REDAKCE], poškozená pila 2-3x do týdne dva litry vína, v tvrdém alkoholu ji nepodporoval. Když u nich nebyl M [REDAKCE], brali tak 1-2x týdně čtvrt gramu pervitinu. Pervitin buď přinesl obžalovaný, nebo si ho koupila sama poškozená. Poškozené ho také někdy nosili Romové místo platby za stříhání. Poškozená byla pod vlivem častěji než on, nedokázal ji uhlídat.
6. Pokud jde o sexuální život, byl k oboustranné spokojenosti, chtěli to oba stejně, pervitin užívali hlavně, aby si pak užili sex. Ke konci vztahu s poškozenou spolu přestávali spát, poslední 3-4 měsíce s ní spal již minimálně. Není pravda, že by ji jí někdy nutil k pohlavnímu styku. O dítě se snažili po prvním půlroce soužití, domluvili se, že nebudou užívat žádnou antikoncepci, chtěli k M [REDAKCE] ještě další dítě. Snažili se po celou dobu jejich vztahu, jak předtím, než šel do výkonu trestu tak i poté co se vrátil, ale nešlo to.
7. „M [REDAKCE]“, syn poškozené u nich byl tak prvního půl roku co žili na [REDAKCE] nepravidelně, víkend, kdy ho měl mít otec, se protáhl i na 14 dní, že by tam byl i delší interval než 14 dní, si není vědom. Později se u nich a otce M [REDAKCE] střídal po týdnu. Rodiče si ho předávali osobně, pamatuje si, že za nimi „M [REDAKCE]“ (*svědek M [REDAKCE] otec nezletilého*), jezdil na [REDAKCE] jak to bylo s předáváním na ul. [REDAKCE] si již nevybavuje. Spor ohledně syna měla poškozená se svědkem M [REDAKCE] po celou dobu. On u jejich dohadování většinou nebyl. Bylo tam i dvakrát nějaké poškození věci a vyhrožování ze strany svědka M [REDAKCE], ale už si přesněji nepamatuje. Sám se svědkem M [REDAKCE] vycházel, v jednu dobu mu chtěl i pomoci získat syna do péče, ale předpokládá, že ho svědek M [REDAKCE] nijak zvlášť rád nemá, jelikož to byl obžalovaný, s kým svědka poškozená dříve podváděla. Poškozená se se o syna starala zpočátku dobře, ale jak víc užívala drogy, tak se zájem ztrácela měla nepřiměřené reakce na dětské chování. Když byla v zaměstnání, staral se o syna obžalovaný, také ho vyzvedával ve školce. Poškozené ze sporu o syna nebylo dobře, byla pod tlakem a šla do deprese. Jednou když přijel z práce na [REDAKCE], našel poškozenou u stolu, měla půl litru vodky, v ruce břitvu a podřezávala si zápěstí. To jí uhodil otevřenou dlaní a volal pak záchrannou službu. Skončila v Beřkovicích. Bylo to kvůli sporu o syna se svědkem M [REDAKCE], oba ho chtěli do své péče a poškozená cítila, že má svědek M [REDAKCE] nad ní navrch. Byla pryč asi týden až deset dní, není si vědom toho, že by pak užívala nějaké léky nebo chodila za psychiatrem. Nevšiml si, že by poškozená měla nějaké poruchy spánku kromě toho, když brala pervitin. Když 2-3 dny kvůli pervitinu nespala, tak pak rušila objednaná stříhání. Nebyla schopná stříhat, potřebovala si odpočinout.
8. Ruka na poškozenou vztáhl, jen když se pokusila o sebevraždu. Někdy jindy se stalo, že byla opilá a dala obžalovanému pár facek nebo něco takového, ale to nešlo o nic významného. Pokud jde o to, že by se poškozená chovala násilně vůči někomu jinému, tak ví o tom, že od ní měl dostat svědek M [REDAKCE] baseballovou pálkou. Poškozená to psala v dopise, který našel doma v knížce.

Také to slyšel od svědka J. P., který mu posílal do věznice dopis, že poškozená zbila svědka M. pálkou a že to udal na policii. Myslí si, že svědek M. s poškozenou bydlel v době, kdy byl ve výkonu trestu. Pokud jde o to, že by se poškozená nějak poranila nebo byla v nemocnici, ví o dvou případech, kdy poškozená skončila v nemocnici. Jednou upadla na kolečkových bruslích, chodili bruslit na Sletiště, napili se cestou, na Sletišti si dali pivo, panáka, ve výsledku se poškozená opila a spadla. V druhém případě si stěžovala na bolesti zad z toho, jak se při stříhání ohýbá. Sám obžalovaný byl během vztahu několikrát v Beřkovicích kvůli užívání pervitinu, myslel si, že je jiná osoba (*ke tomuto se obžalovaný rozsáhle vyjadřoval v rámci své závěrečné řeči*). Je možné, že se v „papírech“ píše o agresivním chování, ale to byly „jenom kecy do větru“, reálně nikdy nikomu neublížil (v rámci závěrečné řeči upřesnil, že přímého násilí se dopustil jen ve starší minulosti, kdy kousnul policistu).

9. Poškozená se během vztahu živila jako kadeřnice a to i v době, kdy měla oficiálně pozastavenou činnost. Její klientela byli většinou Romové, „kluci“. Pokud jde o diář s klienty, který vydal policii, tak ten našel, když prohledával věci, které zůstali doma po poškozené. Dříve o jeho existenci nevěděl. Jak poškozená evidovala zákazníky a tržby, neví. Sám ho dal policii, aby mohla kontaktovat zákazníky a ověřit si, zda je možné, aby jí bil tak, jak poškozená tvrdí. Kromě zákazníků k nim na nikdo nějak extrémně nechodil, v ul. k nim chodily pravidelně svědkyně B. a K.
10. Ví o tom, že poškozená měla špatné vztahy s rodinou, s nevlastním otcem to bylo lepší, ale vlastní matka ji v domě nechtěla, proto se stěhovali z. ani její sestra se s poškozenou nebaví. Neví o tom, že měla nějaké kamarádky, když někam chodili, tak společně, nebo za I. (svědek V. H.). Jinak poškozená byla v zásadě doma, předpokládá, že nějaké kontakty udržovala na Facebooku.
11. Pokud jde o telefon, obžalovaný užívá po celou dobu číslo a na Facebooku má profil jako P. Z. Jiná čísla ani účty nepoužíval. Má invalidní důchod na epilepsii, kdy se doktoři nemohou shodnout, zda jde o důsledek drog, nebo operace frontálního čelního laloku kdy měl 2,5 cm v mozku střelu z předělané plynové pistole. Záchvaty se mu spustily asi deset let po operaci. Mívá výpadky paměti, není to, že by si nepamatoval, ale vypadáva mu zařazení do časové oblasti. Na měli bydlení „hrazené státem“, dále pobíral důchod 7-8 tisíc Kč a chodil na brigádu do pekárny, to mohl příjem tak 30 tisíc Kč. Během pobytu na přišel o řidičské oprávnění, což ho omezovalo na výběru práce a pak měl zdravotní problémy, spouštěly se mu epileptické záchvaty, takže získat práci bylo těžké. Nepovedlo se mu to doposud. Během pobytu v ul. již do práce nechodil ani brigádně, žili z toho, že měl hrazený byt a chodil mu důchod, celkem tak mohl dostávat cca 20 tisíc Kč měsíčně. Poškozené pak pomáhala s chodem domácnosti. V současnosti dále bydlí v ul. (*výpověď podávána v době před tím, než byl obžalovaný v jiné trestní věci vzat do vazby*), není zaměstnán a žije z invalidního důchodu a dávek. Hodnotnější majetek nemá. Dluhy má celkem tak půl miliónu, je v exekucích, nemá je z čeho splácet. Vyživovací povinnosti nemá.
12. Poškozená J. I. uvedla před soudem při svědecké výpovědi, že vztah s obžalovaným začal v roce 2018, a zpočátku to nebylo špatné. Žít spolu začali na začátku roku 2019. Domluvili se, že si budou pronajímat byt na. Tam „to“ po 3-4 měsících začalo. Když od něj poprvé dostala, tak nemohla dva týdny vůbec ven. To bylo v létě, myslí si, že začátek léta. Přišla z práce, obžalovaný byl pod vlivem alkoholu a „čehosi ještě“, začal jí fackovat tak, že spadla na zem a obžalovaný v tom pokračoval až poškozené „prasklo oko“ a v uchu. Poté na chvíli „odpadla“, obžalovaný jí poléval studenou vodou a pak v tom pokračoval, a pak zase. Měla úplně všude modřiny a nejspíš i otřes mozku, protože nemohla ani moc chodit. Kromě toho, že jí mlátil dlaní, ji škrtil mezi loktem a tělem nebo rukou a to i když už byla na zemi. Kolikrát se stalo, že obžalovaný schválně vysypal odpadky a pak jí nutil je sbírat a k tomu jí ještě fackoval a fackoval. Útoky obžalovaného cíleně směřovali na její hlavu. Následně uvedla, že k prvnímu škrcení došlo

v době, kdy bydleli na adrese [REDAKCE]. Docházelo i k dalším formám násilí, obžalovaný ji pořád ponižoval, slovně ji nadával, něco po ní hodil, to bylo na denním pořádku. Ponižoval ji tak, že se musela svlékat, rozhazoval odpadky, říkal jí, že není v tom či onom dost dobrá. To bylo „furt“. Byla pro něj panenkou na bití. Kolikrát přišla z práce a hned ve dveřích dostala pár facek.

13. Pokud jde o frekvenci násilí, v [REDAKCE] to bylo intenzivní, obžalovaný se snažil skončit s drogami, tak to bylo měsíc a půl dobré, pak se to stupňovalo, bylo to jak na houpačce. Od června 2019 do července 2020 mohlo být tak 5-6 útoků, cca jednou za dva měsíce. Když ležela na zemi, tak jí bil pěstí do žeber a do slabin a hlavně šlo o facky do obličeje. Velice rád obžalovaný používal škrcení. Škrcení bylo častější v ulici [REDAKCE] *(uvedeno v pozdější části výpovědi odlišně od předchozí části výpovědi před soudem, podle které mělo ke škrcení dojít poprvé až v ulici [REDAKCE])*. Největší frekvence byla před jejím útekem. Když člověk ztrácí vědomí, myslí si, že umře. Šlo o desítky případů. Kromě toho jí ubližoval psychicky, když už byla neschopná, jaksi poškozená a měla v sobě všechny myslitelné prášky, bylo jí mdlo a blbě, tak obžalovaný do ní „furt šel“, že je „kunda a tohleto“, všechno co by dělala, bylo špatně. Strach stoupal a sebevědomí klesalo, tak se o tom s nikým nebavila. Mluvila o tom jen málo, příležitostně se svědkem K [REDAKCE] *(ten naopak uvedl, že mu o tom, že měla být bita řekla až po ukončení vztahu s obžalovaným – viz níže)*, ten k ní chodil na stříhání a všiml si modřin na rukách a že jí není dobře. Ten jí pak v srpnu pomohl, aby se dostala ke svým věcem.
14. Obžalovaný si myslel, že má poměr se zákazníky, protože stříhala hlavně muže a dovozovala zákazníkům, aby si sundávali trička, aby je neměli od vlasů. Pak šlo také o peníze, že nedostal tolik peněz, kolik si představoval, nebo když mu dost rychle neodpověděla, kolik přesně vydělala, tak zase „vyfasovala“. Obžalovaný hodně užíval drogy, tak to pak byl od něj na chvíli klid, zavřel se na tři dny do nějakého pokoje, koupelny nebo kuchyně, ale po těch třech dnech byl naopak ještě víc agresivní. Pokud jde o zmiňovanou hrozbu vyhozením z okna, to bylo někdy ráno ještě na [REDAKCE], už neví, co mu řekla, ale obžalovaného to vytočilo, chytil jí z postele a chtěl ji vyhodit z 6. patra, okno bylo otevřené, protože bylo léto, poškozená se držela rámu okna, obžalovaný jí říkal, že jí zabije. Byl u toho jeho kamarád M [REDAKCE] B [REDAKCE], ten ho v tom zastavil.
15. Lékaře s poraněními navštívila, ale jako důvod zranění uváděla pád ze schodů či bruslí. Navštívila lékaře kvůli zádům, pak naraženým žebrům a bylo jí mdlo a padala a také kvůli úbytkům váhy. Lékařské zprávy dávala policii. Fotografie má z Beřkovic. Ostatní fotografie poranění možná má, možná je smazala. V pozdější části výpovědi uvedla, že fotografie smazala asi po dvou měsících ve vztahu se svědkem P [REDAKCE], kdy zjistila, že se fotky ukládají do Google a začala to postupně mazat, protože jí snímky byly nepříjemné a vracely jí do časů, kdy byla týraná.
16. Ještě k tomu měla problémy s otcem svého dítěte, soudili se o střídavé péči. S předáváním syna byl tehdy problém, i když podle rozsudku měl být tři dny u otce a pak čtyři dny u ní. Řešila to i na policii. Někdy se stalo, že syna neviděla měsíc, nebo pár týdnů. Také nechtěla, aby jí syn viděl s modřinami, tak se doma schovávala. Ze začátku si otec dítěte a obžalovaný nerozuměli, ale otec dítěte *(svědek M [REDAKCE])* si chtěl poškozenou přetáhnout k sobě, tak s obžalovaným chodil na pivo, a namlouval mu všelijaké věci. Skončila pak v Beřkovicích, kde však podepsala revers, aby mohla vídat svého syna. Je pravda, že se pokusila o sebevraždu, vedlo jí k tomu to, že jí otec dítěte ani obžalovaný nevnímali a vše řešili za ní. Řešili mezi sebou, kdy ona bude vídat své dítě. V Beřkovicích jí předepsali léky, nějaký Miraklide, ale bylo jí z něj špatně, tak ho vysadila. Po Beřkovicích pak syna dlouho neviděla. V době, kdy pak bydleli v ulici [REDAKCE], u ní syn býval jednou či dvakrát do měsíce, předávání dítěte probíhalo tak, že si pro něj přijel otec dítěte.
17. Pokud jde o chování obžalovaného k synovi, tak poškozená koupila synovi králíčka, obžalovaný s ním házel, i ji samotnou chtěl vyhodit z okna, a když syn brečel, tak ho obžalovaný sprchoval studenou vodou. K tomuto trestání docházelo i na [REDAKCE] ulici. Stalo se to minimálně třikrát. *(Takovouto formu trestání obžalovaný připustil v rámci závěrečné řeči s tím, že mu to přišlo lepší než dávat dítěti na zadek.)* Měla z obžalovaného opravdu strach, byl agresivní nejen na ní, ale i na syna a na zvířátka. K synovi dobrý vztah neměl. Dále uvedla, že obžalovaný se o jejího syna staral, když se

necítila dobře a je možné že ho i vyzvedával sám ze školky. Pokud jde o toho, zda z toho neměla obavu, tak uváděla, že měla strach, ale nevěděla jak z té situace.

18. Po Beřkovicích to bylo s obžalovaným jako na houpačce, chvíli jí psychicky vydíral, že je nemocný a že za všechno může poškozená a že mu musí dávat peníze. Pak měl nějaké soudní jednání (*obžalovaný se neosvědčil ve zkušební době a byl nařízen výkon trestu odnětí svobody – viz dále*) a ona mu po telefonu řekla, že už ve vztahu nechce pokračovat. Myslela si, že to s nájmem atd. sama zvládne. Nezvládla to. V době, kdy byl obžalovaný ve výkonu trestu, bydlela s jedním klukem, ale na celého jeho jméno si již nevzpomene. Když se obžalovaný vrátil, tak se zdál být v pohodě, říkal, že má léky, že je na tom líp a že se nic takového už nestane. Udělala tu největší chybu, že s ním šla do ul. [REDAKCE], kde pak začalo to největší peklo. Několikrát byla v bezvědomí, obžalovaný ji vyhrožoval, že jí vyhodí z práce, z Kladna. Házel po ní odpadky, měla u krku nůž a hrozil jí, že jí zabije, když od něj odejde, že jí nedá pokoj a udělá vše, aby „chcípla“. Nožem jí hrozil celkem dvakrát. Bála se od obžalovaného odejít, že jí zničí, že jí znemožní život, že jejího syna bude vychovávat s otcem dítěte. Navíc za ní chodil na ulici [REDAKCE] otec dítěte a půjčoval si od ní peníze, takže byla i bez peněz. Obžalovaný u sebe míval mačety a dával jí nůž na krk, že jí uřízne palici. Jiné zbraně u něj neviděla. On si ji chtěl vychovat, tak jí to bylo pokaždé řečeno, že si ji vychová, že bude poslouchat. Potřeboval nějakou „blbku“, která mu bude vydělávat peníze a bude mu dělat sexuální hračku.
19. Od obžalovaného z bytu utekla 4. nebo 5. 8. 2021, neví přesně. Odešla akorát s jedním bat'ůžkem. Potkala známého (*v pozdější části výpovědi uvedla, že šlo o souseda z ulice [REDAKCE] kterého znala toliko jako I [REDAKCE]*) dostala kontakt na pana P [REDAKCE] že pronajímá pokoj (*v pozdější části výpovědi uvedla, že ji soused za panem I [REDAKCE] přivedl*), tak k němu zamířila, celá s podlitinami na krku, protože před jejím útekem probíhalo násilí dva dny po sobě. První den šlo o to, že obžalovanému nedokázala odpovédět, kolik vydělala, a byl tam pán bez trička. Tak hned dostala facku, válela se na podlaze, škrtil jí, pak jí hodil do druhého pokoje, tam jí zahnal nebo se tam vyplazila, a on jí přehodil, pak jí dal nůž ke krku, jak se ohýbala, bouchla se o skříň, upadla do bezvědomí a pak to pokračovalo. Obžalovaný ji škrtil dvakrát do bezvědomí, bouchla se o skříň zády, s tím má problém doteď a nejspíš měla i otřes mozku, protože později musela u pana P [REDAKCE] na pohotovost, protože jí nebylo dobře, cítila bolest u srdce. Následující den kontaktovala svědka K [REDAKCE], který s ní šel do bytu a pomohl jí vyklidit nějaké věci. Moc to nedopadlo, protože její osobní věci a strojky byly schované a obžalovaný měl u sebe nůž s tím, že nepustí nikoho do bytu, musela i obžalovanému odevzdat telefon, který si koupila. Nedostala se k žádným věcem. Svědek K [REDAKCE] na ni čekal a odvezl ji. Kontaktovala svědka K [REDAKCE], protože na něj měla telefonní číslo, nechával se u ní často stříhat. Jméno V [REDAKCE] K [REDAKCE] poškozené nic neříká (*dle výpovědi svědka K [REDAKCE] a K [REDAKCE] to byl nejprve svědek K [REDAKCE] koho požádala o pomoc se stěhováním, ale ten nemohl, tak ji spojil se svědkem K [REDAKCE] – viz níže*).
20. Zpětně má za to, že měla obžalovaného opustit dřív, ale měla z něj strach, byla pod prášky a neměla pas, osobní věci ani peníze, bylo to špatné i s otcem jejího dítěte. V průběhu vztahu docházelo k tomu, že jí obžalovaný vyhodil z bytu, kolikrát v zimě bez bundy, tak nocovala u známých nebo seděla v nonstopu nebo se procházela venku. Vyhazoval jí podle nálady, důvody neví. Třeba si koupil drogy a tak se mu tam zřejmě nehodila. Pokud jde o známé, ke kterým utíkala, tak může jmenovat pana H [REDAKCE]. Když jí obžalovaný během vztahu vyhazoval, tak se vždy vracela pro věci, tak jí vždy nějak ovlivnil a přemluvil, aby se vrátila. Také ji citově vydíral, že je „kunda, která ho nechá umřít“.
21. Návykové látky v tom hrály roli, pervitin byl u nich normální věc, byl tam pořád. Na [REDAKCE] i v ulici [REDAKCE]. Byly tam také prášky. Když je člověk zoufalý, dělá zoufalé věci. Pervitin užívala jednou týdně, to jí stačilo, protože je to silná droga. Sama s pervitinem začala na [REDAKCE] poté, co od obžalovaného poprvé dostala (*dle zdravotní dokumentace při hospitalizaci v léčbě v červenci 2020 udala, že pervitin užívá cca půl roku*). Po skončení vztahu pervitin již dále neužívala, má k němu averzi a nemá potřebu ho brát. Na začátku, jak nemohla pořádně spát tak také kouřila před

spaním marihuanu. Pokud jde o alkohol, tak vztah se svědkem M. [REDAKCE] nevyšel, protože svědek hodně pil, docházelo ke konfliktům, když se vracel z práce „poměrně opilý“. Sama pije alkohol od čtrnácti let, během vztahu s obžalovaným „něco málo pila“.

22. Co se týče intimní stránky jejich vztahu, začátek byl hezký, vše fungovalo, pak už ne. Obžalovaný si vše natáčel, dle poškozené je „uchylák“, pro poškozenou to bylo dost ponižující, ve všech polohách, které se dají vymyslet. Obžalovaný měl nasazená sluchátka, byl „zfetovaný jako prase“. Kolikrát musela čekat jako pes a dívat se, jak onanuje, to trvalo třeba celou noc, celý den. K násilí při sexu došlo jednou v [REDAKCE]. Přišla z práce a chtěla se s obžalovaným rozejít. Ten dělal scény, jak je mu vše líto, „začal se plazit“, ale když mu řekla, že od něj stejně chce odejít, tak jí povalil na postel, chytil jí za obě ruce, roztáhl jí nohy, stáhl jí trochu kalhoty a proti její vůli byl pak „akt“. Lékaře nevyhledala, styděla se. Brečela pak, ale byla pod vlivem prášků a „psychickým hučením“ ze strany obžalovaného, nechala se ovlivnit. Po znásilnění dál pokračovalo, ne sexuální, ale fyzické, s frekvencí 1-2 krát za měsíc. Fyzické násilí začalo už na začátku léta 2019, možná na jaře, k sexuálnímu došlo později, až na podzim.

23.

Během vztahu se živila tím, že stříhala, nejprve na pěší zóně u Vietnamců, pak byl COVID, pak stříhala doma a to pokračovalo i v době, kdy bydleli v ul. [REDAKCE]. Kolik měla zákazníků týdně, neví. Mohla mít v průměru tak 4-5 lidí denně a vydělat si tak 20-25 tisíc Kč za měsíc. Obžalovaný pracoval jen na začátku, než se přestěhovali do [REDAKCE], pak už dál nepracoval. Naopak poškozená musela peníze vydělávat pořád, přitom je skoro neviděla. Co vydělala, se dalo na potraviny a zbytek obžalovaný schovával na nájem a na splácení dluhu matce obžalovaného. Obžalovaný jí říkal, že mu to dluží, musela peníze odevzdávat, nemohla se ke svým penězům dostat *(na druhé straně v jiné části výpovědi uvádí, že v době kdy bydleli v ulici [REDAKCE] byla bez peněz, protože si je k ní chodil půjčovat svědek M. [REDAKCE])*. Pokud nebyl obžalovaný úplně zfetovaný, tak čekal po každém stříhání a když lidé odcházeli, tak peníze vybíral. Později k dotazu uvedla, že obžalovaný s ní byl někdy v místnosti, kde stříhala, několikrát ne, když byl zfetovaný, ale většinou byl u stříhání. Buď byl zavřený vedle, nebo chodil někde venku, často za svědkem F. [REDAKCE]. Obžalovaný byl žárlivý. Stříhala doma hlavně muže, protože to bylo rychlejší, dovolila jim sundat si tričko, aby se jim do něj nezapíchali vlasy, a když se do toho vrátil obžalovaný, tak jí dal facku, že ten pán byl bez trička. To ale udělal až poté, co zákazník odešel. Mohlo se stát, že na stříhání nikdo nepřišel celý týden, protože nemohla pracovat, byly na ní vidět modřiny nebo měla naražená žebra. Na ulici [REDAKCE] to bylo hodně časté, objednávala lidi a kolikrát nemohla ani zvednout telefon. Za měsíc to tak mohlo být klidně třikrát, čtyřikrát. Svědkyně K. [REDAKCE] a B. [REDAKCE] i podle jména nic neříkají, ale v ul. [REDAKCE] se setkávala se dvěma sousedkami. Potvrdila, že došlo mezi nimi k nějakým intimnostem, ale to bylo spíše legrace, dala si s jednou z nich pusy.

24. K intimní výzvě zaslané obžalovanému (č.l. 279) se poškozená vyjádřila tak, že to psala proto, že to tak měl obžalovaný rád, protože je to dle poškozené „uchylák“. Při předložení snímků z diáře na DVD poškozená potvrdila, že se jedná o její diář, kam si vyznačovala svůj program a objednávky, i na dalších stránkách poznává svůj rukopis, své telefonní kontakty a poznámky. Pokud jde o nemovitosti a účty, to bylo o tom, že si hledala pronájem, aby mohla odejít pryč od obžalovaného.
25. Pokud jde o to, zda někdy sama někoho napadla, tak měla v době, kdy byl obžalovaný ve vězení konflikt se svědkem M. [REDAKCE], použila na něj váleček na těsto. Poškozená rovněž uznala autorství nadeslaného dopisu adresovaného obžalovanému do výkonu trestu, k čemuž uvedla, že ho psala těsně poté, co odešel obžalovaný do výkonu trestu, ale neposlala ho *(v dopise se chlubí, že zmlátila svědka M. [REDAKCE] baseballovou pálkou – viz dále)*. Psala obžalovanému do vězení i jiné dopisy.
26. Věc nahlásila až po dvou měsících co žila se svědkem F. [REDAKCE]. Došlo k tomu tak, že jí opět chodily SMSky typu, že otec dítěte a obžalovaný budou vychovávat její dítě a že jí zničí život.

Nejdřív ty zprávy chodili jí, pak svědku P [REDACTED], který to celé převzal. Pak už to nevydržela a svědek P [REDACTED] ji ujistil, že když půjde na policii, tak půjde s ní a bude jí podporovat.

27. Jednání obžalovaného na ní zanechalo následky, stále se vrací do minulosti, nemůže spát, vrací se jí to všelijak v „obrázcích“, je jí občas mdlo, má tlaky, je jí psychicky špatně, má migrény. Pokud jde o spaní, mívalo to horší, teď je to lepší. Může ale přijít panický atak. Když vidala obžalovaného, tak byla okamžitě „bílozená“, má z něj strach. Stává se jí to, i když ho nepotká, při výsleších na policii to bylo několikrát. Občas se to vrátí, i když je jen doma v klidu. Stává se to tak 1-2 za měsíc. Obvodní lékařka jí nabízela antidepressiva, ale ty nepotřebuje, ty jí dával pan obžalovaný. Na psychiatrii ani za psychologem nedocházela, chtěla se s tím vyrovnat sama. První rok byl horší, postupem času se dávala psychicky do pořádku, přibrala 12 kilo, ale občas to stále přijde. Záleží na tom, jestli se musí vracet do toho období. Když nemusí řešit minulost, cítí se lépe, ale vrací se to třeba před spaním. Do běžného života a práce jí to zasahuje trochu, občas se jí zamotá hlava a musí si sednout.

V přípravném řízení poškozená vypověděla, že s obžalovaným navázala vztah v roce 2018 a začátky nebyly špatné. Asi na přelomu roku 2018/2019 začali společně bydlet v ul. [REDACTED]. V tom roce vše začalo, po několika měsících ji zbyl tak, že nemohla nic dva týdny. Pochopila, že obžalovaný fetuje a je děsně agresivní. Důvod prvního útoku neví, asi žárlil. Několikrát jí říkal, že ho to prostě baví. Poté se snažil být jeden nebo dva měsíce hodný, tak si říkala, že to bude dobré, ale pak to pokračovalo a stupňovalo se to. Kolikrát ji obžalovaný zavíral v domě. V roce 2019 byly útoky po 1-2 měsících, probíhalo to tak, že se obžalovaný vrátil z venku, začalo to fackou, vyhrožoval jí nožem, že jí urazí palicí. Nedokáže říct, kdy to přesně bylo. V roce 2019 ji také ukazoval mačetu, u toho nic neříkal. V roce 2020 až do nástupu trestu jí pak napadal každý druhý týden. Vrátila se z práce, a on začal rvát věci typu, kde byla, házel mikrovláknou, sklenicí okurek. Když se to stalo, když teprve vešla domů a byla oblečená, tak zase vyšla ven. Pak se obžalovaný vymlouval na to, že byl agresivní, protože nebral prášky. V době před tím, než šel do výkonu, se útoky odehrávaly v kuchyni, to bylo se slovy „kolik jsi vydělala“ a když hned neodpověděla, tak přišly facky a agrese. Na [REDACTED] ji chtěl také vyhodit z okna, vzal ji za ruce a říkal, že jí vyhodí z okna, ale zasáhl kamarád, M [REDACTED] B [REDACTED]. Jednalo se vždy o to samé, o nějaké ubližování, ponižování „a tak dále“, obžalovaný se také domlouval s otcem jejího dítěte, jak poškozená bude či nebude vidat své dítě. Došlo i ke znásilnění, ale neví přesně kdy, bylo to někdy v létě 2019 nebo 2020 na [REDACTED]. To bylo po několika napadeních, přišla za obžalovaným, že to s ním chce ukončit, on jí odtáhl do ložnice, jednou rukou jí držel obě ruce a druhou jí stáhl kalhoty. Bylo to poměrně rychlé, chtěl jí udělat dítě. Po předchozím bití z něj měla strach, tak v podstatě dělala, co chtěl, párkrát mu řekla, že to nechce, přetahovala se s ním, párkrát ho zkusila trefit nohou, nadávala mu, ať ji nechá být. Měl ale větší sílu. Po znásilnění „byla úplně v prdeli“ protože si myslela, že bude těhotná. Obžalovaný se jí snažil uklidnit, měl u sebe léky typu Rivitil, Tritico, Tramal a tak jí to dával. Jí pak bylo vše jedno. Konkrétně po tom znásilnění měla dva Rivotril a byla „úplně přiblblá“. Pak byl obžalovaný na nějakou chvíli sedět, a když se vrátil, tak mu uvěřila, že vše bude v pohodě, ukazoval jí léky, že bude v pohodě, že už nebude agresivní, ale bylo to ještě horší. Začali bydlet v ulici [REDACTED], první měsíc byl v pohodě, to ještě užíval léky. Poškozená stříhala doma, převážně pánské stříhy. Pak obžalovaný začal opět užívat drogy. První co bylo, bylo to, že jí zahnal do skříně, z kuchyně vzal nůž, předtím po ní házel židlemi, hnal jí nožem do skříně, držel jí nůž u krku a říkal, že když odejde a nepomůže mu s nájmem, tak že ji zabije. Později upřesnila, že jí obžalovaný říkal, „mrdko, budeš fungovat nebo ti urážnu tu palici“. Následně jí povalil a škrtil jí do bezvědomí. Probudila se na podlaze, když obžalovaný viděl, že poškozená opět „kouká“, tak pokračoval pěstmi po celém jejím těle. Léčila se z toho doma několik týdnů. Bála se komunikovat či něco říct. Podruhé, nebo neví po kolikáté, jí povalil s tím, že mu neřekla, kolik vydělala, dal jí pěstí do žeber tak, že je měla naražené, nemohla pořádně chodit, těžce se jí dýchalo. Byla s tím u doktora na pohotovosti, ale řekla, že spadla z bruslí. V době, kdy žili v ulici [REDACTED], ji škrtil do bezvědomí, házel na ní odpadky, a když je neuklidila, tak

jí fackoval. Od obžalovaného utekla 4. nebo 5. 8. 2021, tři dny předtím ji celou „poklátil“, dvakrát jí škrtil, křičela o pomoc. Příčinou byly opět peníze. Pak se jí podařilo s batohem a pár věcmi utéct. Současného přítele, svědka P. [REDACTED], poznala tak, že po odchodu od obžalovaného hledala nájem, svědek P. [REDACTED] pronajímal pokoj, začala u něj bydlet. Viděl, jak byla zbitá, začal jí pomáhat a z toho se pak rozvinul vztah.

28. Během vztahu s obžalovaným občas vyhledala pohotovost v Kladenské nemocnici, ale byl tam s ní obžalovaný, tak musela lhát, že spadla. K pozdější otázce pak uvedla, že někdy s ní byl uvnitř a někdy venku, ale říkal jí, co má v nemocnici uvést.
29. Na druhou stranu ve vztahu to bylo občas normální, koukali na filmy, a když nebyli spolu, tak si psali hezké SMS zprávy, on ji oslovoval J. [REDACTED], ona jeho měďo, říkal jí, že jí miluje. Vždycky jak udělal zle, tak se pak snažil být „děsně milej“. Poškozená se snažila celou dobu, věřila mu, říkala mu, že ho miluje. K pozdější otázce uvedla, že jejich společná domácnost určitě nebyla harmonická, že se hádali kvůli kravinám. Někdy byla sama původcem těch hádek, třeba když se nemohla dostat ke svým věcem, které ji kolikrát obžalovaný zamykal. To, že by sama obžalovaného udeřila, to by si nikdy nedovolila. Intimní kontakty byly jinak dobrovolné, tak 3x za měsíc, možná častěji.
30. S tím, že to ve vztahu není ideální, se svěřila pár lidem, které stříhala a panu H. [REDACTED]. Od obžalovaného neodešla dříve, protože kolikrát nešlo odejít, protože byla celá od modřin a nechodila ven, obžalovaný pak také spolupracoval s otcem jejího dítěte. Pořád věřila, že se obžalovaný změní.
31. Došlo k tomu, byla hospitalizována na psychiatrii v Beřkovicích, šlo o to, že se obžalovaný a svědek M. [REDACTED] dohadovali, kdy bude poškozená vidat svého syna, odešla od nich s tím, že už na vše „sere“, vzala si láhev vodky, seděla v kuchyni, kouřila a přemýšlela nad tím, že se vším sekne, vypila půl láhve, ale přiběhl pan B. [REDACTED] a povalil jí, drcla o podlahu tak, že měla rozbitý nos. Následně obžalovaný zavolal záchranku, ale poškozená nic neměla, ničím si neublížila. Byla jen lehce podnapilá. S hospitalizací souhlasila, ale když si ji tam chtěli nechat půl roku, tak podepsala „pomocť“ (zřejmě míněn reverz), takže šlo o čtyřdenní dobrovolnou detoxikační hospitalizaci.
32. Během jejich vztahu vydělávala od 15 do 25 tisíc Kč, všechny peníze šly obžalovanému, říkal si o ně a tak mu je dávala. Kolikrát se jí nechtělo, ale bála se, tak mu je raději dala. Obžalovaný byl po drogách „zrychlený“, tak stačilo, aby nereagovala dost rychle a už měla facku. Sám obžalovaný měl peníze ze „sociálky“ a nějaké brigády.
33. Pokud jde o drogy, tak poškozená užívala pervitin od roku 2019 do roku 2021, bylo to nepravdělně. Na začátku je neužívala vůbec, to začala až na konci roku 2019, pak to byly týdenní i měsíční intervaly, v průměru to mohlo být tak dvakrát do měsíce. Po útěku od obžalovaného s pervitinem skončila. V době výpovědi (leden 2023) uvedla poškozená, že aktuálně užívá marihuanu a to když nemůže usnout.
34. Ohledně změn v jejím životě od vztahu s obžalovaným poškozená uvedla, že špatně spala, má tiky, kolísavý tlak. Psychiatrickou ani psychologickou pomoc nevyhledala. Léky na psychiku neužívala. V Beřkovicích jí předepsali Miralid a musela jít po propuštění za psychiatrem, ale byla u něj jen jednou, napsal jí nějaký jiný lék, který ale neužívala. Zkusila si ho vzít jednou a nebylo jí po něm dobře. V tom období pak byl obžalovaný ve výkonu trestu, tak léky nepotřebovala.
35. Po přečtení výpovědi poškozená před soudem dále uvedla, že to již budou tři roky, co se dělo popisovala několikrát, něco zapomněla uvést, něco přidala, podle toho jak si vzpomněla. Dříve si to byla schopná vybavit lépe. Pokud jde o to, že nezmínila, že se měla pokusit o sebevraždu, tak k tomu uvedla, že to myslěla tak, že ji nedokončila. K návazným doplňujícím otázkám pak ještě dále uvedla, že v Beřkovicích se o problému ve vztahu nikomu nezmínila, protože si uvědomovala, že má dítě a musí se dostat ven. Rivotril a Tramal užívala většinou potom, co jí

obžalovaný zbil, dávali jí je obžalovaný. Vztah s obžalovaným začala až po ukončení vztahu se svědkem M [REDACTED]. Během vztahu antikoncepci neužívala, ale kdyby otěhotněla, tak by nejspíš šla na potrat.

36. **Svědka M [REDACTED] P [REDACTED]** uvedl před soudem, že mu začátkem srpna 2021, 4. nebo 5. volal kamarád, kterého zná jen jako P [REDACTED], jestli má ještě volný pokoj, že by ho potřeboval pro kamarádku, která utíká od přítele. Přišla pak k němu poškozená jen s batůžkem, kde měla jedny boty, šminky, to bylo všechno. Viděl ji tehdy poprvé v životě. Když druhý nebo třetí den (*v pozdější části výpovědi již uváděl, že šlo o druhý den*) vyšla ze sprchy, kdy následně k dotazu doplnil, že měla na sobě tričko a župan, tak viděl, že má pod krkem a po těle modřiny, na nohách, na žebrech. K dalšímu dotazu vysvětlil, že si jich všiml díky tomu, že poškozená posléze svlékla župan, takže byla jen v tričku. Svědek se jí proto zeptal, co se dělo a jestli to bylo „nějaké husté“. Ona říkala, že ano, a když se jí ptal, proč s tím nejde na policii, tak říkala, že má strach, že jí obžalovaný vyhrožuje likvidací, že si na Kladně neškrtne se stříháním, že jí zlikvidují společně se svědkem M [REDACTED]. On jí na to řekl, ať to nahlásí, že nemusí mít strach, že se postará, aby jí nikdo nic neudělal. Tak se sebrala a šla na policii. On sám šel na policii také, protože dostával od obžalovaného a svědka M [REDACTED] výhrůžné SMS zprávy, vše předal policii. Obžalovaný psal, že bude dítě vychovávat, že ho nebude vychovávat poškozená s nějakým kriminálníkem, čímž myslel svědka P [REDACTED]. Říkal svědkovi, že je feťák, a že ho nechá zavřít, že prodává drogy. Obžalovaný také tvrdil, že ho svědek několikrát napadl, že ho byl udat, že ho znásilnil. SMS zprávy byly dlouhé, ani to celé nečetl. Je pravda, že svědek dřív užíval drogy, pervitin i marihuanu a že byl ve vězení kvůli krádežím a podvodům. Číslo na svědka měl obžalovaný proto, že mu ho svědek sám dával, aby pokud chce s někým jednat, tak ať jedná s ním. Je možné, že sám obžalovanému také něco posílal na Messengeru, kontaktoval ho kvůli věcem poškozené.
37. Co se ve vztahu dělo, mu poškozená řekla druhý den, to, aby šla na policii, jí říkal třetí nebo čtvrtý den. Pak šli na policii „celkem hned“. Poškozená říkala, že jí obžalovaný bil, vyhrožoval jí, bral jí peníze a podával jí nějaké prášky. Konkrétněji nic neví, nechtěl to slyšet. Průběh útoku mu podrobněji nepopisovala. Poškozená mu říkala, že měla také problémy s otcem dítěte, že jí nechtěl předávat dítě. Vyprávěla mu něco o psovi a tom, že obžalovaný syna sprchoval studenou vodou. Ohledně toho, jak to měl obžalovaný, a poškozená po intimní stránce, také nic neví, nechtěl nic slyšet. S poškozenou se o tom nebavili. Pokud jde o peníze, poškozená mu říkala, že jí obžalovaný většinou všechno vzal, že si vždycky počkal po stříhání. Ke svědkovi přišla bez peněz a prakticky bez věcí, měla jen jedno tričko, jedny kalhotky, jedny boty, neměla ani telefon. Sám obžalovaného viděl poprvé až tři nebo čtyři dny poté, co k němu poškozená přišla, takže to bylo 8. nebo 9. srpna, to šli pro věci poškozené, které jí obžalovaný nechtěl dát. Obžalovaného viděl přes okno, to se pohádali, protože jí obžalovaný nechtěl dát věci a tak mu svědek praštil do dveří.
38. O vztahu obžalovaného a poškozené má rovněž zprostředkované informace od M [REDACTED] B [REDACTED], který mu říkal tak před třemi měsíci (svědek byl slyšen na hlavním líčení dne 27. 2. 2024), že ho obžalovaný nabádá, aby šel k soudu svědčit, ale že on k soudu nepůjde, protože se do toho nechce motat. Říkal, že mu obžalovaný dříve pomohl a že je mu tak zavázaný, že proti němu nepůjde svědčit, i když několikrát viděl, že obžalovaný poškozené ubližoval. Svědek soudu potvrdil, že na profilové fotografii, kterou soud zajistil k možné bližší identifikaci této osoby, že se jedná o dotčeného M [REDACTED] B [REDACTED], nicméně současně svědek uvedl, že tento svědek před čtyřmi dny zemřel (nedávné úmrtí potvrdila následně soudem provedený lustrace).
39. Jeho vztah s poškozenou přerostl v partnerský po dvou měsících, co k němu přišla.
40. Někaké zvláštní chování u poškozené nezaznamenal, je to dle svědka holka co chodí do zaměstnání, stará se o syna, vaří. Zpočátku jednou za čas kouřila marihuanu, jinak drogy neužívá a ani léky nebere, i když jí byly nabízeny antidepresiva. Poškozená měla občas deprese, byla bledá, bylo jí špatně, to moc nejedla a budila se. To se v noci vzbudila, zvracela, pila vodu, říkala svědkovi, že má zlé sny. To se postupně zklidnilo, teď je to lepší.

41. **Se souhlasem stran byl čten úřední záznam o podaném vysvětlení svědka z přípravného řízení**, kdy svědek uvedl dne 14. 1. 2022, že je ve vztahu s poškozenou již pátý měsíc, že jí za ním přivedl kamarád poté, co utekla od obžalovaného, protože svědek měl volný pokoj k přespaní. Poškozená byla tehdy „celá modrá“ vyprávěla mu, že jí obžalovaný čtyři roky ponižuje a fyzicky napadá, byla „úplně v háji“. Přišla bez věcí, pro ty s ní pak jel druhý nebo třetí den co u něj bydlela. Obžalovaný jim neotevřel, naopak na ně zavolal policii, tak šli pryč. Obžalovaný pak psal nějaké zprávy, že nechce mít žádné problémy, svědek pak u něj byl kvůli těm zprávám třikrát, říkal obžalovanému, ať se na poškozenou „vykašle“, že bude mít zbytečné problémy, aby si svědka „nebral do pusy“ a dal pokoj. Akorát se s obžalovaným bavili přes okno, vylučuje, že by ho chtěl znásilnit, jak policii tvrdí obžalovaný. Poškozená mu říkala, že je obžalovaný zlý a agresivní, že bere Rivotril a je úchylný. Pokud jde o sexuální život, poškozená mu říkala, že to byl „humus“, že obžalovaný chtěl praktiky, které nejsou běžné, nahrával si to na telefon, ponižoval poškozenou při sexu, i když to odmítala. Také mu poškozená říkala, že jí v jednom případě znásilnil, chtěla od něj odejít, ale on jí zatáhl do pokoje, že jí udělá dítě. Říkala, že měla modřiny na rukou, jak jí držel ruce, ale jinak se nebránila, protože se bála, že by jí zbil. Pokud jde o průběh fyzických útoků, poškozená mu říkala, že ji obžalovaný bil pěstmi do míst na těle, která nejsou viditelná, do žeber, do slabin, v jednom případě ji kopnul do břicha, v několika případech jí škrtl. U lékaře byla poškozená dvakrát nebo třikrát, měla naražená žebra, ale obžalovaný tam byl s ní, tak říkala, že spadla na kolečkových bruslích a takové příběhy. Měla strach říct pravdu. Ohledně drog mu poškozená říkala, že je několikrát obžalovaný přinesl domů, ze začátku jí je sypal do pití, ptala se ho na to, a on jí říkal, ať to zkusí. Vzala si to a pak jí je podával před sexem, to se stalo asi 5-6 krát. V současné době již drogy poškozená neužívá. Pokud jde o to, zda pak měla nějaké psychické problémy, svědek uvedl, že ví o tom, že má tiky, že když se baví, tak poškozená zadržává a tiká okem. Spí dobře. Žádné léky neužívá. V minulosti byla jednou v léčbě, ale to bylo proto, že obžalovaný oznámil na policii, že chce spáchat sebevraždu, i když to nebyla pravda. Podepsala pak reverz.
42. K rozporům svědek před soudem uvedl, že už je to dva a půl roku, neví přesně, jak to bylo. Ty skutečnosti uvedené v úředním záznamu jsou určitě přesnější, dříve si toho pamatoval víc.
43. **Svědka I. M.** před soudem uvedl, že poškozená je jeho bývalá přítelkyně, poznali se šest či sedm let zpátky. Od něj pak odešla k obžalovanému. Soudili se o syna, byla stanovena střídavá péče, ale fakticky ho vychovával sám dva a půl roku. U poškozené syn nebyval často, odmítal jí ho dávat. Syna jí dal tak jednou za tři měsíce nebo jednou za půl roku, jezdil ho tam i kontrolovat, šlo o různé návštěvy, např. o narozeniny. Častěji ho nedával, protože měl podezření, že poškozená užívá návykové látky, bylo to na ní vidět a nakonec se to i potvrdilo. Většinou o syna nejevila zájem, a když na něj volala policii, tak jim vysvětloval, že se o syna bojí. Jednou se i stalo, že k nim přišel a musel syna odvést, protože se hádali. Už si nevzpomene, o co šlo. Poškozenou vídával tak jednou měsíčně, viděl na ní jednou monokl, ale neví, jak vznikl. Poškozená mu říkala, že to má od přítele, ale poškozená často lhala. Mohla si to i udělat i sama. Poškozená měla prudší povahu, během jejich vztahu ho čtyřikrát nebo pětkrát napadla, šlo o facky, „bomby“, „kopačky“, on na to tehdy reagoval tak, že šel raději ven. Od syna slyšel, že se poškozená s obžalovaným hádají, pokud tam bylo něco dalšího, tak to buď syn neviděl, nebo mu o tom neřekl. O svém novém vztahu se mu poškozená nesvěřovala, a ani ho nezajímala. Hodnotí to tak, že si obžalovaný a poškozená rozuměli, byli oba stejní, ze začátku měli dobrý vztah. Střídání po týdnu funguje nyní od minulého roku, myslí si, že se poškozená změnila. Syna si předávají ve škole, případně syn už sám dojede. Kdyby byl nějaký problém, tak by mu to syn řekl, v současnosti co bydlí u poškozené a jejího současného přítele, tak o tom syn mluví hezky.
44. V průběhu jejich vztahu ho poškozená opakovaně podváděla, ví o čtyřech případech nevěry ještě v Praze, ale mlčel, je z dětského domova a chtěl udržet rodinu pohromadě. Popáté ho pak podváděla s obžalovaným. Poškozená během vztahu užívala alkohol a to docela dost, šlo o tvrdý

alkohol a míchané drinky. V jednu dobu pak došlo k obnovení jeho vztahu s poškozenou, zrovna neměl bydlení a tak k ní šel bydlet, i jí to zaplatil, ale skončilo to tak, že měl otřes mozku poté, co ho poškozená udeřila baseballovou pálkou. Důvodem útoku poškozené bylo to, že si k sobě vzala „fetáky“ a svědek je vyhnal.

45. **Svědék V** [REDACTED] **H** [REDACTED] uvedl před soudem, že obžalovaného i poškozenou poznal, když pracoval na Kladně ve Sportbaru na pěší zóně. Již si nevzpomene, kdy to bylo, ale na Kladně přestal pracovat ještě „hodně před Covidem“ a odstěhoval se pak do Prahy. Nejprve poznal poškozenou, to ještě žila s nějakým Romem, pak přišla do baru s obžalovaným. Pak do baru docházeli společně, několikrát je viděl na ulici a jednou byl i u nich doma v Rozdělově (*časově neodpovídá době před COVIDem, kdy měli bydlet v [REDACTED] tedy na druhé straně Kladna*). Jenom se znali, nebyli nějakí extra kamarádi, občas ho poškozená ostržovala. Ohledně jejich vztahu se mu poškozená a obžalovaný nesvěřovali. Připadali mu zpočátku jako spokojená dvojice. Pokud jde o poranění, tak jednou když poškozená přišla, tak kulhala, měla poraněný kotník, že se prali. To bylo někdy v létě. Spíš někdy uprostřed jejich vztahu. Říkal jí, že jestli jí někdo ubližuje, ať to oznámí na policii. Také když jí vídal, mu párkrát řekla, že má bouli na hlavě, že se nějak poškorpili, ale nevěnoval tomu větší pozornost. Poškozená mu říkala, že byla strašně spokojená a potom tyhle věci. Říkal jí, že pokud jí někdo ubližuje, tak ať jde na policii a doporučil jí, ať to má vše sepsané, ať to potom může řešit. To bylo, když mu říkala, že byla chvíli v nemocnici, že dostala rány do hlavy. Už si nepamatuje, kdy mu to říkala, je to dlouho.
46. **Svědčyně K** [REDACTED] **P** [REDACTED] uvedla před soudem, že za poškozenou chodila s dětmi na střihání. Poškozená nejprve bydlela v Rozdělově, pak chvíli nestříhala a pak se přestěhovala za nemocnici. Když tam za ní přišla, tak pro ni dolů přišla asi s tím pánem, co čeká na chodbě soudu. Byla zbitá, a když se na to poškozené zeptala, tak jí řekla, že byla na ulici a že jí ten pán nabídl pomoc a že se z těch problémů už dostane. Chodit na střihání k ní začala v roce 2018 nebo 2019, chodila tam 1-2x do měsíce. Chodila pravidelně, žádné výpadky tam nebyly. Na poškozené je vidět výrazná změna, teď vypadá k světu, dřív vypadala jako troska. Během návštěv si občas všimla, že má modřiny na rukou, bylo léto, měla tlíko, poškozená říkala, že se praštila. V obličeji jednou viděla modřinu pod asi levým okem. Jak často a kdy viděla modřiny, neví. V Rozdělově to bylo horší než u nemocnice, tam byla jednou hodně zbitá, až že se jí svědkyně lekla. Kdy k tomu došlo, si pamatuje podle občanského průkazu, po připomenutí data vydání uvedeného na dokladu, uvedla, že se to muselo stát v září nebo říjnu 2020. To byla poškozená nejvíce zbitá. Na modřiny na rukou se ptát nechtěla, protože jí poškozená ukázala „ticho“, že je někdo doma, ale nikdy tam nikoho neviděla. O jejím vztahu jí poškozená říkala, že je její přítel hodně žárlivý. Poškozená jí přišla, jako by tehdy fetovala, jako by i mluvila z cesty. Měla kruhy pod očima, nevypadala upravená, nevypadala jako normální ženská. Pokud jde o problémy, tak si stěžovala na otce dítěte, že jí syna nechce dávat. O tom mluvila často.
47. **V přípravném řízení svědkyně** uvedla, že k „J“ [REDACTED] (poškozené), chodila se starším a mladším synem v roce 2020, má za to, že šlo jen o tento rok. To poškozená bydlela v Rozdělově, poté se přestěhovala k nemocnici. Chodila k ní dvakrát do měsíce. Nyní poškozená vypadá „o 1000 %“ lépe, dříve vypadala strhaně, unaveně, měla kruhy pod očima. Poškozená jí říkala, že má dítě, ale to nikdy neviděla, poškozená říkala, že je s přítelem vedle v pokoji. To, že by poškozená rušila termín, se stalo vícekrát, omlouvala se, že toho má hodně a posléze se sama ozvala, že už mohou přijít. Svědkyně má příbuzného, který je uživatelem drog, takže má zkušenosti, jak se projevují dojezdy. Neví, jestli poškozená užívala drogy, ale přišlo jí to tak. Když se jí svědkyně ptala, proč se stěhovala a dlouho nestříhala, tak říkala, že měla doma problémy, byla na ulici a pak se seznámila se starším kamarádem, který ji vzal k sobě bydlet. Když se jí ptala na problémy, tak jí poškozená říkala, že má problémy s otcem dítěte, že jí nechtěl syna dát, vyhrožoval jí policií, sociálkou. Byl tam spor o dítě, s dotyčným se pořád hádala. Poškozená říkala, že je ráda, že se ho zbavila. Pokud jde o její vztah s přítelem, o tom se nikdy nebavily, akorát jí jednou přitakala, když

se poškozené zmiňovala o žárlivosti svého přítele, že ona to má to samé. O tom, že by jí přítel napadal, se nikdy nezmínila. Pokud jde o poranění, tak krátce poté, co se poškozená přestěhovala k nemocnici, tak měla na těle modřiny, na ramenou, není si jistá, zda i na obličeji. Nejprve uvedla, že když se jí na ně ptala, tak poškozená říkala, že měla problémy s přítelem, se kterým byla v Rozdělově, ale více jí k tomu neřekla. V pozdější části výpovědi uvedla, že poškozená měla být 2-3 měsíce někde na ulici, to že k modřinám přišla, když byla poškozená na ulici, pochopila z toho, že odpověď poškozené byla „já jsem byla na ulici“. Dále uvedla, že si je jistá, že tyto modřiny viděla na poškozené v září 2020 a to podle toho, kdy byl svědkyni vydán občanský průkaz.

48. **K rozdílu ve výpovědi** svědkyně uvedla před soudem, že si jich není vědoma, protože je ve stresu. Pokud jde o to, kdy na poškozené viděla modřiny, uvedla, že poškozená bydlela v Rozdělově v roce 2019, tím si je jistá. Poté chvíli nestříhala, tak chodili jinam a pak se jí ozvala, že opět stříhá. Má za to, že pokud jde o modřiny (na ruku), tak si na to před soudem vzpomněla, protože je ve stresu, nenapadlo jí, že o tom někdy bude muset vypovídat. Je si jistá, že k ní chodila do Rozdělova a v roce 2000 (zřejmě přechodu) už bydlela u nemocnice. Na Rozdělově jí poškozená přišla zakřiknutá, že si nemohla „pokecat“ jak by chtěla, pak to bylo jiné. Pokud jde o modřiny, je si jistá, že šlo o září nebo říjen 2020, v tom období se od poškozené dozvěděla, že byla na ulici a tam na ní viděla modřiny.
49. **Svědék J. P.** uvedl před soudem, že obžalovaného zná 10 let, jsou kamarádi. O jeho vztahu s poškozenou ví od začátku, co začali spolu chodit, jak se stěhovali do [redacted]. Tam pak měla poškozená udělat obrovský dluh. Když se obžalovaný vrátil z vězení, tak se k němu poškozená vrátila, to bydleli v ulici [redacted]. Nikdy neviděl, že by měl obžalovaný poškozenou mlátit nebo týrat, obvinění považuje za absurdní.
50. S obžalovaným se stýkají pravidelně, v roce 2019 to bylo klidně i 2 x týdně, někdy se naopak 14 dní neviděli, ale déle to nebylo. Stříhat se svědek nechával u poškozené v intervalu 14 dní až jeden měsíc. Většinou šly ven, někdy byly u obžalovaného, někdy u svědka. Poškozenou vídal, když se stavoval u nich doma, to bylo tak jednou za 14 dní, někdy chodil na stříhání, někdy na návštěvu, někdy se stával mezi dveřmi. Svědek má dceru ve věku blízkém synovi poškozené „M. [redacted]“, tak jezdili i na výlety. Poškozenou vídal tak v 9 z 10 případů. M. [redacted] tam býval tak v polovině případů, poškozená říkala, že mají střídavou péči. Jak obžalovaný, tak poškozená se k M. [redacted] chovali hezky. Žádného zranění si na poškozené nikdy nevšiml. V té době měl za terasou na Rozdělově garáž, vídal jí chodit kolem skoro každý den, chodila v tílku, krat'asech, nikdy na ní neviděl modřinu. To šlo o léto, když je zima, tak v garáži nebývá. Rokem si není jistý, garáž měl v pronájmu dva roky, buď to bylo 2020-2021 nebo 2021-2022. V tom létě jí vídal pravidelně, určitě tam nebyl nějaký delší výpadek. Pokud jde o jejich vztah, obžalovaný mu říkal, že je na jeho poměry poškozená hodně náruživá a že se sem tam pohádají. Kvůli čemu se hádali, neví, ale obžalovaný zmiňoval, že ho poškozená má podvádět. To, že k něčemu takovému má docházet, slyšel svědek od obžalovaného, ale shodou okolností ho v době, kdy byl obžalovaný zavřený, jeden kluk zval k jedné holce domů na „takovou párty“ a pak se ukázalo, že jde o poškozenou. Chování poškozené mu přišlo normální, akorát mu přišlo, že hodně pila. Ví, že se něco stalo, když bydleli na [redacted], obžalovaný ho prosil, aby poškozenou spolu vyzvedli v Beřkovicích, říkal, že se poškozená opila a chtěla si pak podřezat žíly. Obžalovaný jí měl tehdy dát facku, aby se probrala. Proč to poškozené udělala, svědek neví. Možná se na to ptal, ale už si to nepamatuje.
51. **V přípravném řízení svědek** uvedl, že do toho, jaký byl vztah obžalovaného a poškozené, neviděl, ale to, že ho měla podvádět, se tradovalo po Kladně, mluvili o tom Romové. Také se stalo, že když byl obžalovaný zavřený, tak mu volal jeden Rom, aby s ním šel za jednou holkou a pak se ukázalo, že je to poškozená. Navštěvoval obžalovaného s poškozenou na [redacted] v ulici [redacted], bylo to „párkrát“. To se k sobě chovali, hezky, normálně. Obžalovaný měl hezký vztah se

synem poškozené. Možná byl přítomen nějaké hádce, ale nešlo o žádné drama, nikdy neviděl žádné fyzické násilí. Na poškozené nikdy neviděl žádného zranění. V ulici [REDAKCE] má garáž (výpověď z 12. 4. 2023), byl tam skoro každý den, poškozená chodila okolo a nikdy si na ní ničeho nevšiml, a to ani v létě, když nosila kratšasy a tílka. Obžalovaný se mu svěřoval s tím, že ho poškozená podvádí, mělo jít o Rómy, které stříhala, a také že mu nechala na bytě obrovský dluh, takže po propuštění z vězení neměl kam jít. Říkal ale, že jí miluje, a když mu matka pomohla s bytem, tak jí vzal zase k sobě. Obžalovaný mu vyprávěl, že s poškozenou mají intimní styk často a že nechápe, proč ho podvádí. Kdo byl u nich iniciátorem pohlavních styků, neví, ale když byli s obžalovaným venku, tak se kolikrát stalo, že mu obžalovaný ukazoval, že mu přišly zprávy, že poškozená chce, aby už přišel domů, že má chuť na sex. Poškozená se mu ohledně vztahu nesvěřovala, znal ji jen přes obžalovaného. Od té doby co se rozešla s obžalovaným a chodí „s tím magorem“, tak už ji nezdraví. Kdo a z jakého důvodu vztah ukončil, neví. Obžalovaný mu to určitě říkal, ale už si nepamatuje, jestli poškozená odešla sama, nebo jí obžalovaný vyhodil. Slyšel o jediném incidentu, kdy mělo dojít na fyzické násilí, obžalovaný přišel domu a poškozená si chtěla podřezat žíly, tak jí dal facku. Vyzvedávali pak společně poškozenou v Beřkovicích.

52. **K tomu svědek před soudem uvedl**, že to, jak před soudem popsal frekvenci svých návštěv, tak to v přípravném řízení vnímal jako „párkrát“. Pokud jde o to, že měl o nevěrách slyšet od Romů, na to už zapomněl. Je možné, že se mu obžalovaný svěřil, že poškozenou vyhodil z domu, ale nevzpomíná si na to. Nevybavuje si, že by mu obžalovaný nebo poškozená zmiňovali pád na bruslích. Obžalovaný je takový „všeználek“ a občas bývá impulzivní, ale nikdy nebyl svědkem, že by někoho napadl. Naopak byl u toho, když obžalovaného napadl současný přítel poškozené.
53. **Svědkyňe T [REDAKCE] K [REDAKCE]** uvedla před soudem, že obžalovaného poznala jako souseda, když se přistěhovali do bytu v ulici [REDAKCE]. To bylo v půlce listopadu 2020, ale pak ještě pár měsíců trvalo, než se poznali, myslí si, že to bylo po novém roce, možná v lednu, možná v únoru. V častějším kontaktu byli tak 2-3 měsíce, to byla osobní setkání tak třikrát do týdne, při návštěvách vidali poškozenou. Poté se kvůli neshodám vidali méně, tak jednou za měsíc byl nějaký bližší kontakt. Poškozená se s nimi už nechtěla bavit, žárlila na ni a na svědkyni B [REDAKCE], tak se pak už bavili jen s obžalovaným. Poškozenou pak potkávali v domě různě, někdy to bylo třikrát za týden, jindy dvakrát do měsíce. Bylo to náhodné. Nikdy na poškozené neviděla žádné poranění. V každém vztahu to nějak skřípe, někdy se obžalovaný a poškozená nepohodli a obžalovaný se pak přišel vypovídat, ale nešlo o nic dramatického. Poškozená takto také přišla, že jí obžalovaný naštvál, a to asi dvakrát. Většinou se jednalo o spory o peníze, kdo co utrácí, takové „běžné věci“. Obžalovaný zmiňoval, že by ho poškozená mohla podvádět, o tom se bavili, ale jinak o jejich intimním životě neví nic bližšího. Pokud jde o násilí, tak neví o tom, že by mělo k nějakému docházet, jediné co se k ní dostalo, je to, že ještě na [REDAKCE] si chtěla poškozená podřezat žíly a obžalovaný ji měl tehdy praštit. To slyšela od obžalovaného. Jednou se stalo, že se s obžalovaným a poškozenou opili a proběhli tam nějaké „sexuální narážky“. Poškozená líbala svědkyni B [REDAKCE], svědkyni K [REDAKCE] svlékala a pak se poškozená pokoušela „vykouřit“ obžalovaného. Svědkyně to brala tak, že jsou všichni opilí a že to bylo jen z legrace. *(Obžalovaný v rámci vyjádření komentoval, že se o legraci nejednalo, ale nedostal erekci.)* Obžalovaný i poškozená užívali drogy. Nikdy nebyla u toho, že by došlo k nějakému fyzickému násilí, pokud jde o slovní napadání, urážky a vulgarismy, tak u toho byla, to bylo při klasických vztahových hádkách, kdy se obžalovaný s poškozenou nazývali všelijak. Do jejich hádek neviděla. Neví o tom, že by obžalovaný někdy poškozenou vyhodil z bytu. Poškozená byla místy mimo, to bylo možná z užívání drog, ale to by svědkyně nebyla schopná rozpoznat. Pod vlivem alkoholu ji viděla. Nemá poškozenou za úplně stabilního člověka. Do bytu docházela za poškozenou na stříhání řada lidí, někdy viděla přijít víc lidí za den, jindy poškozená dva dny nestříhala. Někoho, kdo šel za poškozenou na stříhání, zahlédla svědkyně aspoň jednou do týdne. Klientela byla z 90 % muži, většinou Romové. Jednou viděla poškozenou s nějakým pánem tmavší pleti, jak se objímali a dali si na rozloučenou pusy, ale nebylo to, že by se po sobě nějak „plazili“.

54. **Svědkyne V** [redacted] **B** [redacted] před soudem uvedla, že se nastěhovali do ul. [redacted] (se svědkyní **K** [redacted]) v září nebo říjnu 2020 a obžalovaného s poškozenou pak poznali s určitým časovým odstupem. Nějakou dobu se bavili více, zašli v létě na pivo, vzájemně se navštěvovali, ale pak se přestali bavit. Předtím se mohli stýkat tak 2-3x týdně. Vídala hlavně obžalovaného, poškozenou jak kdy, ale minimálně jednou za měsíc ji viděla určitě. K tomu, že se začali vídat méně často, došlo tak, že měli party, na které to přehnali s alkoholem, začali se tam díť sexuální věci a poškozené potom asi bylo trapné se s nimi bavit. Myslí si, že poškozená zakázala obžalovanému, aby se s nimi bavil, protože žárlila. Je to ale jen její domněnka. Šlo o to, že se tehdy opili, poškozená se začala svlékat, byla pak „nahore bez“, obžalovaný byl v jednu chvíli „dole bez“. To se stalo někdy v létě ten první rok, co se společně bavili. Pak vídala poškozenou možná ani ne jednou do měsíce, ale jednou za dva měsíce, a to na chodbě nebo před domem. S obžalovaným ani poškozenou neřešila, jak jejich vztah funguje. Občas si jeden na druhého stěžovali, když byl jeden na druhého naštvaný, např. že poškozená neumyla nádobí, že obžalovaný po sobě neuklidil talíř. O nic horšího nešlo. Obžalovaný si občas ztěžoval, že mu poškozená „nechce dát“. Žádnou jejich hádku neslyšela, ani jí nikdo o žádných hádkách neříkal. Neví o tom, že by mezi nimi docházelo k nějakému násilí, ani na jednom z nich žádné poranění neviděla. Že by za poškozenou chodilo více osob, to neviděla. Obžalovaný měl k synovi poškozené dobrý vztah.
55. **V přípravném řízení** svědkyně mimo jiné uvedla, že poškozenou vídala průměrně obden. K předmětnému večírku pak uvedla, že svědkyně **K** [redacted] s nimi tehdy zůstala déle a že jí pak vyprávěla, že se poškozená pokoušela o sexuální kontakt s obžalovaným, který ji měl na to říkat „prosím tě neblbni, já jsem tak nechcanej, že se mi ani nepostaví“, nebo něco takového, ale to má jen z doslechu. Pokud jde o vztah obžalovaného a poškozené, tak jí vše připadlo v pořádku, ale o podrobnostech se jí nikdo z nich nesvěřoval, obžalovaný si občas stěžoval, že poškozená nevynesla odpadky.
56. **K tomu svědkyně uvedla před soudem**, že pokud jde o frekvence vídání, tak tři měsíce to bylo tak třikrát týdně, pak se přestali vysloveně vídat, ale potkávali se. Pokud jde o předmětnou party, tak byla ještě u toho, když byl obžalovaný „bez“, ale to, že se svlékala poškozená a dál, to už slyšela od spolubydlící (svědkyně **K** [redacted]). K tomu došlo, když bylo teplo, v létě, nebo přelom jaro léto nebo léto podzim. Není si jistá. Když se potom potkaly, tak se pozdravily, ale dál se už nebavili. Pokud se jednalo o domácí práce, tak tam padali i vulgarity ve stylu „to je kráva, zase nevynesla koš“, ale to obžalovaný říkal v nepřítomnosti poškozené. Neví o tom, že by obžalovaný poškozenou vyhodil z bytu. Po celou dobu jí poškozená přišla stejná, taková „normální holka, co si hledí svého“. Nebyla nijak výrazná ani uzavřená.
57. **Svědka V** [redacted] **K** [redacted] před soudem uvedl, že se k poškozené chodil nechat stříhat, chodil k ní možná půl roku, možná rok s frekvencí jednou za měsíc až měsíc a půl. Mohl k ní chodit tak půl roku, přibližně proběhlo tak šest návštěv, když mu zavolala, že by potřebovala odstěhovat. On však byl zrovna bez auta, tak zavola kamarádovi, svědkovi **K** [redacted], který tam zajel. Během té doby se stalo, že někdy nezvedala telefon 10 dní, a když pak za ní přišel, tak měla na zádech nějaký pás a modřiny na ramenou a na rukou, když se jí na to ptal, tak mu říkala, že upadla ze schodů. Bylo to vidět, protože měla na sobě tlíko. Celkem na ní modřiny mohl vidět dvakrát nebo třikrát, přesněji si už teď po letech nepamatuje. O soukromých věcech se nebavili. Ví, že k ní chodil na jaře a v létě, že by se obžalovaný doma choval nějak špatně, si nevšiml, kolikrát si spolu dali cigaretu. Kvůli stěhování ho oslovila proto, že dříve jezdil s taxíkem, někdy ji vozil domů z nákupů, nebo když potřebovala někam odvést, většinou na benzínku na cigarety. Proč chtěla vozit na benzínku na Švermov, když to měla 200 metrů na Shellku, neví, ale ze svých zkušeností s taxikářením ví, že někteří lidé se nechávají vozit i 200 metrů. Když potřebovala, zavolala. Jednou ji vezl i společně s obžalovaným. Během těch jízd si na ní nikdy ničeho zvláštního nevšiml. Chodil k ní na stříhání i po přestěhování, a když se jí na to ptal, tak mu řekla,

že jim to s obžalovaným „neklapalo“ a že si našla nového přítele. Říkala něco v tom smyslu, že k němu šla bydlet do pronájmu a potom se dali dohromady.

58. **Svědék J. K.** před soudem uvedl, že v roce 2021 se přes kamaráda dostal k poškozené na stříhání, to bylo někdy v únoru nebo březnu. Chodil se nechat stříhat 1-2x do měsíce, ale stalo se i, že tam víc jak měsíc nebyl. Poranění si na poškození nevšiml, akorát jednou mu ukázala modřinu na boku, což si spojoval s tím, že mu tehdy říkala do telefonu, že nemohla stříhat, protože spadla ze schodů. Během doby, co k ní chodil do ulice, se mu nikdy nesvěřovala s tím, že by jí někdo napadl, to od ní slyšel až po jejím přestěhování k nemocnici. To mu v srpnu volal kamarád V. K., že by poškozená potřebovala odstěhovat věci, že mu volala, ale že nemá čas, tak zda by nemohl svědek. Svědek mohl po práci, s poškozenou se setkali v Rozdělově na Shellce. Ptal se jí, co se děje, že se stěhuje, poškozená mu na to říkala, že se nic neděje, ale že odchází od obžalovaného. Pro věci poškozené k obžalovanému s nimi šel svědkův strýc R. M. a kamarád I. Š. Poškozená šla dovnitř, začala si pakovat věci, obžalovaný reagoval zaraženě, ale k žádnému konfliktu tam nedošlo, ani jeden to tam nijak nekomentovali. Přestěhovali ji k nemocnici do bytu pána, který čekal na chodbě a pak dřív odešel (*svědek M. P., jehož výslech byl odložen na další jednání, aby mohl doprovodit domů poškozenou, která v průběhu svého výslechu spolupracovala*). Až potom zpětně mu poškozená říkala, že mezi ní a obžalovaným docházelo k hádkám, dohadováním a že s ním měla mít několikrát potyčku. Nešlo o to, že by mu popisovala, že by jí mlátil do hlavy, nebo že by jí kopal, jen mu říkala, že docházelo k „hádkám a potyčkám“.
59. **V přípravném řízení** svědek uváděl (úřední záznam čten se souhlasem stran), že se s ním během stříhání postupně začala bavit o soukromí, říkala, že se má „na prd“, že jí otec dítěte dělá starosti, na další návštěvě byla nervózní, stávalo se, že na jeho žádost o stříhání nereagovala. Jenou měla modřinu na rameni a nějaké šrámy na krku, to tvrdila, že spadla ze schodů. Pak se stalo, že když ho stříhala, tak se nemohla pořádně nahnout, pořád se utahovala nějakým pásem, že jí bolí záda. Párkrát byl u stříhání obžalovaný v kuchyni, mluvili spolu, přišel mu jako normální chlap. Při popisu stěhování odlišně uvedl, že ho měla telefonicky kontaktovat poškozená, že má problém s obžalovaným, že chce od něj odejít, vzít si věci, ale bojí se domů, jestli by nemohl dělat doprovod, aby jí neublížil. Během doby, co bydlela v ulici, jí viděl zraněnou asi čtyřikrát. Po odstěhování mu pak říkala, že když se obžalovaný napil, tak se pohádali a nějaké modřiny jí způsobil, že obžalovaný nemůže fungovat jako normální člověk. Pokud jde o drogy, párkrát mu říkala, že byla mimo a proto nestříhala, ale neříkala mu z jakého důvodu. Nikdy ji ani obžalovaného neviděl drogy užívat, ani mu nepřišli pod vlivem drog. Neví, zda poškozená byla obžalovanému nevěrná.
60. **Na to svědek před soudem doplnil**, že v tom nevidí žádný podstatný rozdíl, vybavuje si, že mu nejprve volal kamarád a pak poškozená, nebo on volal poškozené. Pokud říkal, že jí viděl čtyřikrát zraněnou, počítal tam do toho i to, že měla pás, který si utahovala. To, že má mít z obžalovaného strach, řekla, až když tam s ní šli do bytu, říkala, že to bude lepší, že si ty věci může vzít v klidu, že nedojde k nějakým hádkám. Kromě stříhání se s poškozenou jinde nestýkal, viděli se akorát na té Shellce když odcházela od obžalovaného. Tehdy bylo teplo, měla kratšy a tričko, byl na ní vidět jen šrám na pravé kyčli. Jak k němu přišla, se neptal. Jinak na ní žádné známky násilí neviděl.
61. **Svědce J. F.** před soudem uvedla, že je bývalou partnerkou svědka P. obžalovaného kontaktovala, když se dozvěděla, že se k jejímu bývalému nastěhovala poškozená. Se svědkem byli asi tak 15 let, mezi tím svědek 5 let seděl. Nežili spolu, ale docházela za ním. Svědek P. byl „syčák“, nechtěl pracovat, býval agresivnější, ale ne vůči ní. Už si nepamatuje, kdo jí to tehdy o poškozené řekl. Nejprve uvedla, že svědka P. s poškozenou tehdy i viděla, posléze uvedla, že je viděla až v nedávné době. K rozporu uvedla, že si to už s odstupem času nepamatuje. Vyloučila však, že by poškozenou někdy viděla o svědka v bytě, natož v jeho posteli.

Nevybavuje si, že by někdy poškozenou viděla poraněnou. Obžalovaného si pak našla na Facebooku a napsala mu, protože měla vztek, byla pod vlivem alkoholu, tak se obžalovaného na poškozenou zeptala, kdo to je, že tak rychle nastoupila do bytu svědka P[REDAKCE]. Slyšela, že poškozená měla od obžalovaného utéct, že byl na ní obžalovaný nějaký hrubší, kolujete to mezi lidmi, poškozená to vyprávěla svědku P[REDAKCE].

62. Se souhlasem stran byly čteny výpovědi svědků M[REDAKCE] D[REDAKCE] a S[REDAKCE] H[REDAKCE].
63. **Svědka M[REDAKCE] D[REDAKCE]** v přípravném řízení uvedl, že obžalovanému byt v [REDAKCE] pronajal od 1. 2. 2019, nájem byl ukončen k 30. 9. 2020 výpovědí z 27. 7. 2020 z důvodu nástupu obžalovaného do věznice, již předtím mu zasílal výzvu k nápravě, protože si ostatní nájemníci stěžovali na rušení nočního klidu, šlo o nějaké večírky a vyřvávání na chodbách. Poškozené se byt k 30. 9. 2020 nepodařilo předat, tak jí smlouvu prodloužil do 23. 10. 2020, když mělo dojít k předání bytu, poškozená nebyl k zastižení, na telefony nereagovala, klíče byly ve schránce. Zůstal po ní dluh ve výši 30 000 Kč, nebyl doplacen nájem a služby, byt byl poničen. Obžalovaný k tomu přistupuje zodpovědně, snaží se splácet. Svědek byl během doby, kdy ho pronajímal obžalovanému, v bytě asi 3 nebo 4 krát. Poškozenou pak viděl tak 2 nebo 3 krát. To na ní žádné zranění neviděl. Důvěrněji se spolu nebavili.
64. **Svědka S[REDAKCE] H[REDAKCE]** v přípravném řízení uvedla, že u kadeřnice „J[REDAKCE]“ byla na Náměstí Svobody asi dvakrát, byla hodná, bavily se o vlasech, pamatuje si, že kadeřnice měla malého chlapečka, jednou tam za ní přišel manžel nebo partner, s kadeřnicí se bavil normálně. O soukromí se s kadeřnicí nebavila, žádných poranění si nevšimla.
65. **Na obžalovaného byl v přípravném řízení vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie, specializace psychiatrie**, dle kterého nebyla u něj zjištěna duševní porucha v pravém slova smyslu, trpí syndromem závislosti minimálně na psychostimulanciích, udával užívání pervitinu s frekvencí jednou týdně a dále připouštěl užívání kanabinoidů. Užití si byl schopen odříct, účinky těchto látek na svůj organismus znal a mohl je předvídat. Neměl snížené rozpoznávací ani ovládací schopnosti vlivem žádné trvalé nebo přechodné poruchy. O patickou opilost nešlo. Byl shledán schopným účasti na trestním řízení. Ze znaleckého hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný z důvodu duševní poruchy, znalec nenavrhl žádnou formu ochranné léčby, byť by ji dle znalce bylo možné obžalovanému doporučit, aby abstinoval a závislost léčil. Dle znalce jsou u obžalovaného akcentované osobnostní rysy naplňující diagnózu smířené poruchy osobnosti. Přítomny jsou rysy disociální, emočně nestabilní, impulzivní osobnosti. Je zde snížený zájem o citění druhých, určitá bezohlednost a snížené morální zábrany i práh pro impulzivní chování. Intoxikací pak dochází k desinhibici těchto vlastností. Na impulzivitu a sníženou frustrační toleranci může mít vliv epilepsie a užívání budivých aminů (pervitinu). Tyto osobnostní rysy mají vliv na chování a motivaci, nesnižují však forenzně významně rozpoznávací ani ovládací schopnosti obžalovaného.
66. **Na poškozenou byl v přípravném řízení vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie a z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie, specializace klinická psychologie**. Dle posudku není osobnost poškozené hrubě poruchová tak, aby naplňovala diagnózu poruchy osobnosti, je osobností integrovanou, sensitivní, vulnerabilní, její emotivita je labilní, patrná je výrazná tendence k úzkostnému prožívání. Naměřeno IQ 106. U testu MMPI-2 konstatována snížená validita pro tendenci k overreportingu obtíží. Nad úroveň populační normy zvýšeny škály Hypochondrie, Deprese, Koverzní hysterie, Psychopatie, Paranoia, Psychastenie, Schizofrenia a Hypomanie. Tendence k somatizaci psychických obtíží. Schopnost poškozené správně vnímat prožité události a tyto skutečnosti reprodukovat je bez narušení. Nebyly zjištěny důvody pro zkreslení výpovědi jinou motivací, sklon ke konfabulacím ani ovlivnění ke změně výpovědi. Líčení událostí nesvědčí pro to, že by pramenily z jiných kognitivních zdrojů než z paměti. Kvalita popisu událostí většinou odpovídá paměťové reprodukci. Dle posudku splňuje psychologická kritéria specifické věrohodnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Salačová

V psychologickém vyšetření byla zjištěna úzkostně-depresivní symptomatická, zvýšená anxieta, pocity strachu a ohrožení, nedůvěra vůči druhým lidem, snížená frustrační tolerance, omezené zdroje ke zvládnutí zátěžových situací, v interpersonální oblasti patrná tendence k sociálnímu stažení a izolaci. Přítomny poruchy spánku. U poškozené byly zjištěny primární znaky týrané osoby a lze vysledovat viktimizační syndromy, které se projevují v jejím chování a prožívání a to zvýšený strach, zvýšený emoční stres, zvýšená úzkostně-depresivní symptomatika, snížená schopnost zvládat zátěž, zvýšené obavy a napětí, sebeobviňování. Dle posudku uvedené symptomy s největší pravděpodobností uvedené vznikly v důsledku jednání obžalovaného. Z psychiatrického hlediska netrpěla duševní chorobou ve smyslu psychózy ani závislosti na alkoholu, intelekt je průměrný, osobnost s rysy emoční nestability se sníženou frustrační tolerancí a tendencí k anxiózně-depresivní dekompenzací v zátěži. Jako přímý následek agresivních ataků ze strany obžalovaného se rozvinula posttraumatická stresová porucha, kdy po vzdálení se od obžalovaného došlo k určitému zlepšení psychického stavu, ale porucha je stále přítomna (posudek vypracován k 21. 8. 2022, psychiatrické vyšetření proběhlo 23. 2. 2022, psychologické 8. 4. 2022). Dále zjištěno škodlivé užívání pervitinu bez závislosti úlevového charakteru během soužití s obžalovaným a dále trvající škodlivé užívání marihuany s psychickou závislostí úlevového charakteru kvůli dyssomnii, která je příznakem posttraumatické stresové poruchy. Užívání drog bylo reakcí na týrání ze strany obžalovaného. U poškozené došlo k omezení v běžném způsobu života a to od začátku týrání do současnosti, měla a stále má nepříjemné subjektivní prožitky, je depresivní, v napětí, přítomny poruchy spánku s děsivými sny o agresivních aktech ze strany obžalovaného, prohloubena emoční nestabilita, snížená frustrační tolerance, afektivní dráždivost a výbušnost proti okolí a především (současnému) partnerovi s následnými výčitkami, poruchy pozornosti, somatizace, sociální stažení, opuštění aktivit běžných před inkriminovaným trestným činem, narušení důvěry v bezpečnost světa především ze strany lidí, byly zde i autoagresivní úvahy s tendencí k realizaci.

67. **Znalci před soudem** potvrdili platnost závěrů posudku a dále doplnili v rámci výpovědi, že u poškozené se jednalo o středně těžkou posttraumatickou stresovou poruchu, těžší projevy lze časově vymezit tak, že se stupňovaly postupně s ataky a vyvrcholily v období posledního napadení. Určitě šlo o delší období, v řádu let. Pokud jde o diagnostiku posttraumatické stresové poruchy, nebylo rozhodující pouze to, co poškozená uváděla za příznaky, ale znalec ji rovněž pozoroval, jak se chovala během vyšetření, kdy zatímco při anamnestických údajích byla v podstatě v klidu, tak když se dostali k problémům b soužití, začala být psychomotoricky neklidná, stoupala tenze, mluvila zvýšeně, zrychleně, bylo vidět, že to emočně prožívá. Dále znalec poukázal na to, že poškozená v Horních Beřkovicích udávala, že tam je problémové spojení s partnerem a že autoagresivní tendence byla reakce na soužití s ním (*z níže rozepsané dokumentace z léčebny plyne, že poškozená udávala, že měla několik měsíců asi deprese, problém s pervitinem, že jí bývalý nechce dávat kluka a že o sebevraždě přemýšlela již delší dobu – podrobněji viz níže, před soudem pak poškozená důvod udávala jako to, že obžalovaný s jejím bývalým partnerem rozhodovali bez ní o tom, kdy bude moci syna vidat*). K otázce, zda by mělo pro znalecké závěry význam, pokud by důvodem bylo omezování jejího styku s dítětem, znalec uvedl, že to mohlo působit současně vedle komplikovaného soužití. Pokud jde o to, zda by intenzivní konflikty s otcem dítěte ohledně střídavé péče a styku mohli vést k posttraumatické stresové poruše, znalec uvedl, že by spíše došlo jen k poruše adaptace a samo o sobě by ji nevyvolaly, byť se to mohlo podílet na jejím zhoršení. K tomu, zda lze určit znalecky příčinu diagnostikované posttraumatické stresové poruchy znalec uvedl, že může mít různou příčinu, ale základem tam musí být nějaké trauma pro individualitu, kterou postihuje. Trauma může být různými osobami cítěno a chápáno různě. Znalci jiné trauma, které by mohlo být příčinou, nenašli. Znalec nemá za to, že by poškozenou popisované znásilnění samo o sobě vedlo k posttraumatické stresové poruše, k té vedl až souběh všech věcí. Bez ostatních ataků by zřejmě po znásilnění vznikla „pouze“ porucha adaptace, tedy neurotické onemocnění menšího rázu. Pokud jde o trvání psychických obtíží, v době vyšetření

poškozená udávala, že je již asi na 50 % maxima svých obtíží, takže již v té době docházelo ke zlepšení, nicméně doba, po kterou budou dále trvat je hodně individuální. Dle zkušeností zpravidla obtíže vrcholí po soudním projednání a pak, pokud nedojde k dalšímu traumatu, dochází k pozvolnému vyprchávání, ale to může trvat delší dobu. Poškozená je emočně nestabilní, dle znalce lze čekat, že to u ní bude trvat déle. Nelze určit, zda to bude v řádu měsíců nebo let, ale minimálně o měsíce půjde určitě.

68. Pokud jde o to, že ke kolapsu poškozené před soudem došlo v rámci části výpovědi o dítěti a hospitalizaci v Beřkovicích, nelze z toho usuzovat, co je pro poškozenou jak traumatizující, vzpomínka na spory o dítě mohla být poslední kapkou k tomu, co se v poškozené nahromadilo, taková kapka může být samo o sobě i velmi malá. U emočně nestabilních lidí je to jakási pojistka, když už je toho na ně moc, tak „vypnou“. V případě poškozené je pro ni syn velmi důležitou osobou, může kvůli němu „držet“ a zvládat, ale když se výslech dotkne tohoto jejího nejcitlivějšího místa, tak může takto reagovat. Po seznámení znalců s podáními poškozené v opatrovnickém spise vedeném k péči o jejího syna a s dopisem psaným obžalovanému poškozenou během jeho výkonu trestu, znalci uvedli, že vztah poškozené s otcem jejího dítěte neexponovali, ale s ohledem na to, jak dlouho poškozená vydržela ve vztahu s obžalovaným, zřejmě není úplně dobře schopna rozvazovat patologické vztahy, takže je možné, že i její předchozí vztah měl podobnou dynamiku. U žen v takovýchto vztazích je dynamika taková, že je tam na jedné straně láska, na druhé straně utrpení, je to ambivalentní, neustále to kolísá. Jeden den může být poškozená zoufalá a chtít odejít, druhý den může mít výčitky a dávat vinu sama sobě. V této konkrétní věci je poškozená osobnostně emočně nestabilní. Kdyby takový dopis obžalovanému psala až po ukončení vztahu, nebylo by to úplně psychologicky vysvětlitelné. Obdobné je to pokud jde o to, že poškozená posílala v průběhu vztahu, po znásilnění, obžalovanému intimní zprávy. Jde o patologické vztahy, kde to hodně kolísá, jednou je vztah v pořádku, pak je tam negativní prožívání. V určité fázi se žena může snažit pozitivně na partnera zapůsobit, očekává, že na to bude reagovat pozitivně. Ze stejných důvodů dochází k tomu, že se ženy vrací k násilným partnerům, roli tam může také hrát psychická závislost na partnerovi. Rovněž reakce na znásilnění je hodně individuální, pokud krátce poté poškozená na sociálních sítích přidávala příspěvky, označovala se srdíčky atd., může se jednat o úlevové jednání. Lidé na sociální síť dávají to, jak se chtějí jevit okolí, takže se může klidně prezentovat „rozjásaná“, zatímco ve skutečnosti jí je zle. Stejně tak pokud jde o další sexuální chování, je to komplikovaná záležitost a u poškozené šlo o znásilnění v partnerském vztahu. To, že nebylo obratem nahlášeno, je standardní. Roli hraje i stud. I pokud měla v dané době být rozhodnuta obžalovaného opustit, neznamena to, že by ho obratem šla udat pro znásilnění, mohla mít pocit viny, že kvůli ní půjde do vězení, řešit jak by se k tomu postavilo okolí. Znásilnění nemusí vést k narušení dalšího sexuálního života, ale to neznamena, že tam není traumatizace, či že tam nemusí být následky v sexuální oblasti. Může se i stát, že se naopak snaží kompenzovat. Některé ženy o tom následně nechťejí absolutně slyšet, jiné naopak rychle „skočí“ do dalšího vztahu. Je to individuální.
69. Pokus o sebevraždu by znalec hodnotil nikoliv jako pokus o sebevraždu, ale jako vyvolání agrese pořezáním, ke kterému nedošlo, byla tam pouze příprava a než to poškozená provedla, tak jí odvezli. Mohlo to být volání o pomoc, mohlo se jednat o demonstraci v nějakém zoufalství, konfliktu. Po připomenutí lékařské zprávy, dle které byly zjištěny a ošetřeny rány na zápěstí, znalec uvedl, že vycházel z propouštěcí zprávy (*dle podkladů uvedených ve znaleckém posudku znalec čerpal ze skutkové verze poškozené z podaného vysvětlení z 27. 12. 2021, kdy poškozená uváděla, že ji obžalovaný jednou zbil a pak ji odvezli do Beřkovic, protože obžalovaný řekl, že chtěla spáchat sebevraždu, byť to nebyla pravda – tato verze výpovědi není procesně důkazně použitelná*), každopádně by uvedené nemělo vliv na znalecké závěry. Byl tam vliv alkoholu, lidé pod vlivem alkoholu dělají impulsivní jednání pod dojmem okamžiku, a když se z toho dostanou, tak už jsou v pohodě. Šlo o krátkou hospitalizaci, necelé tři dny, takže se jednalo o impulzivní reakci pod alkoholem (*poznámka: sama*

poškozená uváděla, že jí byla doporučena hospitalizace na několik měsíců, ale podepsala revers, protože chtěla vidět syna i to, že o sebevraždě již dříve přemýšlela – viz zdravotnická dokumentace).

70. To, že oběti nevyhledají odbornou pomoc, není dle znalce nijak neobvyklé, někteří nemají k psychiatrii pozitivní vztah, rovněž dostupnost péče je problematická a psychoterapie může být finančně velmi nákladná. U obětí znásilnění a týrání by znalec odhadl, že tak 40 % odbornou pomoc nevyhledá.
71. Pakliže poškozená nechávala obžalovaného, aby se staral o jejího syna a vyzvedával ho ze školky, není to neadekvátní, poškozená uváděla, že se obžalovaný k synovi nikdy nechoval agresivně. Pokud před soudem později uvedla, že docházelo k nepřiměřenému trestání, mohla vyzvedávání ze školky vnímat jako logistickou záležitost, při které není syn ohrožený. Liší-li se poškozená při výpovědích v tom, jestli k násilí docházelo dvakrát za měsíc nebo dvakrát za týden, je to možné vysvětlit tím, že je při výpovědi pod tlakem. Základ, to že byla napadána, zůstává. Ve stresu si to nemusí být schopná řádně vybavit. Navíc se to táhlo několik let, kdy se frekvence mohla měnit.
72. Užívání drog u poškozené dle znalce nebylo v takové míře, aby mělo vliv na paměť. Pokud jde o frekvenci užívání, vychází ze sdělení poškozené, která udávala, že brala pervitin šňupáním, obžalovaný ji mlátil, ona utíkala, brala proto pervitin, postupně se to stupňovalo, brala ho i 2x týdně, 0,2 a 0,3 g, stíhu neměla, pervitin jí uklidňoval, brala ho v době útěku od obviněného, brala ho 6 - 7 měsíců, pak pervitin nebrala. THC zkusila poškozená jednorázově v 17 letech a poté ho kouřila na uklidnění každý den před spaním.
73. Pokud jde o výše zmíněný overreporting při vyšetření, nejde dle znalkyně o to, že by se posuzovaná snažila zveličovat obtíže, ale lze se s tímto setkávat u psychiatrických pacientů, u kterých je emoční nepohoda a emoční dis balanc tak vysoký, psychická dekompenzace tak velká, že naskorují mnohem víc, je to důsledek dekompenzace psychického stavu.
74. O tom, že by měla mít poškozená nějaké obtíže již před řešeným obdobím, znalci neměli informace od poškozené ani nevyplynuly ze spisu. Měli informaci, že ve škole byla šikanovaná, ale to nebylo takového rázu, aby se to projevilo v dalších obdobích a na SOU již problémy neudávala. Pokud jde o to, že otec poškozené byl alkoholik a s matkou měla špatné vztahy, tak to u poškozené působilo do pěti let, asi úplně v dětství necítila mateřskou lásku, ale nebylo tam týrání nebo něco takového a pak tam působil otcím, se kterým vycházela dobře, a který hodně vynahrazoval. Pak již dále fungovala dobře. Vychází zde z toho, co jim udala poškozená. Ohledně toho, že by neměla být rodina s poškozenou v kontaktu, či z jakých důvodů, nemají žádné informace.
75. Pokud jde o to, zda poškozená před znalci říkala pravdu, ze znaleckého hlediska nebyly zjištěny příznaky toho, že by lhala, znalecky je poškozená obecně i specificky věrohodná, ale to neznamena, že nemůže lhát. To nelze znalecky určit. Že by mělo docházet k nějakým manipulacím ze strany současného partnera, nebylo zjištěno, poškozená udávala, že spolu mají harmonický vztah, je jí velkou oporou. Teoreticky se lze na znalecké zkoumání na internetu připravit, ale je to vysoce expertní činnost, které se věnují lidé s vysokou zkušeností, i testovací metody v sobě mají validační škály, které se snaží odhalit účelovost jednání. Na to, zda by mohlo být pro poškozenou motivem lhát to, že jí chtěl obžalovaný přes orgán sociálně právní ochrany dětí připravit o dítě, nelze odpovědět. Její taková případná obava nebyla předmětem rozhovoru. To, že by to bylo motivem podání trestního oznámení, považuje znalkyně za méně pravděpodobné.
76. Dále soud vyšel z listinných důkazů.
77. Pokud jde o **soubor lékařských zpráv**, nejstarší je lékařská zpráva ohledně poranění kotníku, která je z 29. 8. 2018, poškozená měla v noci špatně došlápnout, kromě mírného otoku kotníku a bolestivosti neshledány žádné známky poranění.

78. Dle zprávy z 5. 7. 2020 v 19:20 z interny, byla poškozená přivezena rychlou záchrannou službou v doprovodu policie s tím, že vyhrožuje sebevraždou a chtěla si podřezat žíly na zápěstí, že neví, jak má dál žít, bývalý přítel ji nechce půjčovat syna, protože užívá drogy – pervitin, ten měla naposledy před dvěma dny, odpoledne si dala dva panáky, bylo jí naměřeno 0,3 promile alkoholu. Kromě stop po řezání levém zápěstí byla bez zjevné patologie, plačtivá. Z interního oddělení byla odeslána do Psychiatrické nemocnice Horní Beřkovice.
79. K dispozici je propouštěcí zpráva pro ošetřujícího lékaře z Psychiatrické nemocnice Horní Beřkovice z 9. 7. 2020, dle které byla poškozená přijata k dobrovolné hospitalizaci 5. 7. 2020 v 20:38:00 hodin pro sebevražedný pokus – pořezání na zápěstí s diagnózou reakce na těžký stres a poruchy přizpůsobení – poruchy přizpůsobení. Poškozená udávala, že se již pár měsíců necítí dobře, že se jí nechce nic dělat „asi deprese“, že má problém s pervitinem a že jí bývalý nechce dávat kluka, že přišla domů, dala si panáka, nějak si to naplánovala, měla žiletku, ale partner přišel dříve domů a nestihla to. Uváděla, že o sebevraždě přemýšlí již delší dobu, ale až nyní se rozhodla k realizaci (na levém zápěstí 3 povrchové škrábance), ohledně pervitinu uvedla, že ho užívá asi půl roku cca dvakrát týdně, že je to pro ni něco jako antidepressivum. Druhý den udávala, že se cítí lépe, je jí smutno po synovi, řeší, že by chtěla přestat brát drogy, byla jí nabídnuta léčba, ale chtěla by spíše ambulantního psychiatra. Konstatovány hematomy pod očima bez progresu. Pro bolestivost hlavy byl podán Brufen, poškozenou udáván pád na obličej před přijetím. Dne 8. 7. poškozená naléhala na propuštění, ústavní léčbu závislosti či kratší stabilizační pobyt odmítala, nesplňovala podmínky detence, kdy byla nepsychotická a nesuicidální. Propuštěna byla v kompenzovaném stavu na 5 dní vydána medikace Miraklide s tím, že je v této době nutná kontrola u psychiatra. Z psychiatrické nemocnice je rovněž k dispozici odpovídající chorobopis, ze kterého lze doplnit, že k návykovým látkám udala, že alkohol pije příležitostně, s drogami se setkala před půl rokem s komentářem „no Kladno...“, postupně užívání častěji, v poslední době cca 2 krát týdně v dávce 0,3 na den negovala stíhu a pocit ohrožení, pokud jde o partnerské vztahy, uvedla, že s partnerem jsou 2,5 roku a příliš si nerozumí. Dle záznamu lékaře ze 7. 7. 2020 mu pak poškozená udávala frekvenci užívání pervitinu dvakrát do měsíce nikoliv týne, současně uváděla, že její přítel je „již z toho venku“, že chce domů a že vše zvládne sama, že má psychiatra a psychologa na Kladně, které kontaktuje. Následující den pak dle záznamu lékaře uváděla, že si už psychologa a psychiatra hledá, trvala na tom, že chce domů a že „s tím bude něco dělat“. Dle záznamu sestry došlo k propuštění v 14:10 v adekvátní náladě, přijel si pro ni přítel, poškozená se domů těšila, bez náhledu na užívání pervitinu, nechce se léčit, bez známek agrese či suicidálních myšlenek. K dispozici je i odpovídající předběžná propouštěcí zpráva a informace pro pacienta, zdůrazňována nutnost kontroly u psychiatra do pěti dní i to, že pacientka odmítá nabízenou a doporučovanou ústavní léčbu závislosti či kratší stabilizační pobyt. K dispozici je rovněž fotografie poškozené datovaná k 8. 4. 1992 s viditelným hematodem pod pravým okem.
80. Dle zprávy z 19. 3. 2021 byla poškozená ošetřena na chirurgii, kdy udávala, že před třemi dny spadla na pravý memithorax (hrudník) při jízdě na kolečkových bruslích, zjištěna bolestivost předmětné části hrudníku, jinak nezjištěny známky poranění, rovněž RTG a sonografie bez známek traumatických změn či vnitřních poranění, konstatována kontuze hrudníku, doporučen klidový režim a běžná analgetika při bolestivosti.
81. Dle zprávy z 21. 6. 2021 byla poškozená ošetřena na neurologii pro bolestivost v zádech s propagací do levé dolní končetiny. Nebyla konstatována žádná zjevná poranění, diagnostický závěr je jiné poruchy nervové soustavy. Byla odeslána k praktickému lékaři s žádostí o RTG vyšetření a rehabilitaci po zmírnění obtíží, vydány medikace na bolest a doporučena další kontrola na neurologii.
82. Dle zprávy z 23. 8. 2021 byla poškozená ošetřena na urgentním příjmu pro nespecifický pocit točení hlavy, pocit pálení na hrudi, sucho v puse, brnění jazyka s tím, že tyto problémy má

opakovaně v posledních 2-3 měsících nárazově při rozčilení, s tím že v poslední době měla více stresu. Nebyla konstatována žádná zjevná poranění. Závěr Neurocirkulační astenie (forma neurózy), zmíněn pokus o sebevraždu a užívání pervitinu v anamnéze. Neshledán důvod k akutní hospitalizaci, vyšetření nesvědčí pro akutní příčinu potíží, doporučeno dovyšetření na psychiatrii, je možný rozvoj úzkostné poruchy u predisponované pacientky, případně doporučená specializovaná terapie, poučena o používání dechové techniky při příznacích.

83. Ze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení plyne, že k zahájení trestního řízení v zde řešené věci došlo dne 27. 12. 2021 na základě oznámení od poškozené.
84. Z hlediska načasování podání tohoto trestního oznámení je návazně na místě zmínit časově bezprostředně předcházející **výpis SMS konverzace** s tel. číslem [REDAKCE] v období 24. 12. 2021 až 27. 12. 2021 (poslední zpráva dne 27. 12. 2021 v 09:34 hodin), který byl dle protokolu o vydání věci vydán svědkem M [REDAKCE] P [REDAKCE]. Neznámý kontakt na toto číslo zaslal zprávu, zda je s ním držitel telefonu schopen komunikovat „jako homo sapiens?“ na což držitel reagoval tak, že není o čem. Neznámý kontakt na to reaguje tak, že je, že ji miloval a pořád ji miluje. Že ona si s ním může dělat, co chce, ale že si držitel nemůže dělat, co chce s M [REDAKCE] a že ten kluk za minulost ani budoucnost držitele nemůže, že držitele nemá rád a ptá se držitele čísla „co je za kripla“. Rovněž držitele varuje, že kdyby ho napadlo, že by jel pisatele zbytečně napadat, že ví, že buď na to má, nebo nemá. Pokud na to bude mít držitel, tak „OK“, v opačném případě si pisatel za držitele klidně dva roky odsedí, že to důležité už ztratil a že držitel neví „do koho se sere“. Na to držitel reaguje, ať se „umrdanci vyhulí“, že už tam byl dvakrát a žádná „kunda“ nevylezla, dále sděluje pisateli, že M [REDAKCE] je s nimi poslední Vánoce, tak ať si ho „navzájem strčí do prdele“ a trénují na kriminál, protože stalking (psáno stolking, ale zjevně držitel měl na mysli toto) a neustálé otravování je už na stole. Na to pisatel vyzývá držitele, aby se uklidnil, následně rozebírá, že J [REDAKCE] pro něj byla životní láska, jak moc mu chybí, že ji má stále rád a udělal by pro ni cokoli. Že ho mrzí, že si „zkurví kus života“, natož pak M [REDAKCE], že se o něj chce dál starat, a oni ať se klidně postaví na hlavu, že nemá co ztratit, že by ho držitel musel zabít. Upozorňuje držitele, že „jede do frajera s dírou v palici“, že když bude mít čtyřikrát monokl, tak na popáté držiteli „uřízne palici“. Že nechápe, proč se do něj držitel „zbytečně sere“ a ať si rozmyslí, jestli chce konflikt. Mimo jiné pisatel rozebírá svoji inteligenci, svoji i držitelovu trestní minulost, že má epilepsii, že je dost chytrý na to, aby nechal držitele čísla zavřít, ale že má asi na to ho dostat i fyzicky mimo, ale že když bude držitel hodný na M [REDAKCE], tak bude pisateli „u riti“. Dále se poměrně rozsáhle rozepisuje o tom, co si myslí o držiteli, co udělá, pokud na něj držitel vztáhne ruku, co se stane, když se držitel strefí do chvíle, kdy to pisatel „nepobere“ atd. Pak se vrací k tomu, že mu na ní záleží, ale jde mu o to, aby se to malého nedotklo, že kluk za to nemůže. Žádá držitele, aby kluka z toho vynechal, že I [REDAKCE] je dobrý táta a že kluk nemá držitele rád kvůli bariéře, která je mezi držitelem a I [REDAKCE]. Na to držitel reaguje, že pisatel je „kunda“ a že „půjde“, že to chtěl řešit jako chlap, ale že na to nemají, a že se nenechá zavřít za „buzeranty postižené“. Pisatel reaguje, že přeje držiteli do nového roku tři roky odnětí svobody a sem tam „homosexuální anální styk“ (řečeno slušně), a že když je držitel chlap, tak ať mu jde znovu kopat do dveří. Dále pisatel oslovuje přímo J [REDAKCE] s tím, že mu tam zůstane i za deset let, ale nemůže za to, jak často potřebuje intimní styk (řečeno slušně), pak se vrací k držiteli, že „našel kurvu“ a ještě chce dělat problémy, že dealer pervitinu a šlapka, že oni se hledali, až se nešli. Řeší impotenci držitele atd. Zmiňuje, že to není stolking (zřejmě míněn stalking) a za co by ho chtěl držitel nechat zavřít, asi těžko za to, že pisatele jezdí obtěžovat dealer pervitinu. Posléze pisatel zostrňuje, píše že „žila s frajerem co má díru v palici“ a že stačilo „se chovat slušně“. Že teď jí to vrátí, jak je nechutná, dopouští se invektiv, rozebírá, že začne pálit její fotky s rodinou a časem pomůže I [REDAKCE] získat kluka do péče, protože ho nenechá vychovávat kurvou a postkriminálákem co dealuje pervitin. Pisatel píše, že ho (kluka) má rád. Vedle dalších invektiv mimo jiné řeší, proč se musel zamilovat do bezcharakterního člověka a že v pondělí půjde držitele udat za omezování osobní svobody, vyhrožování znásilněním a ubližování na zdraví a v kontextu toho bude i

dealování pervitinu. Že pak se uvidí, jak bude držitel chytrý. Že se držitele nebojí, ale jednou mu uletí nervy. Bude to řešit přes úřady proto, že nechce držiteli ublížit. V dalších zprávách držitele vyzývá, aby byl chytrý a že to bude pouze začátek. Že by stačilo, aby se držitel zdržel slov a ušetřil by si zbytečné problémy. Že první otázku, kterou položí, bude, kde berou peníze, a jestli pisatele držitele hodně „nasere“ tak se postará, aby jeho obličej (slušně řečeno) byl v televizi se vším kontextem. Ať se držitel zamyslí, co mu za to stojí a co očekává. Pisateli to problém nedělá, má dost času, když „ji“ začnou řešit za krácení daní, tak se držitel ani nenají (slušně řečeno). Vyzývá držitele, ať drží „hubu a krok“ jinak pomaže zpátky do výkonu, a ona skončí s podmínkou, zákazem živnosti a bez kluka. Pisatel i v dalších zprávách rozebírá sebe i držitele, kterého označuje za rakovinu společnosti, ať počká, co s ním udělá a že mu na to budou stačit úřady. V dalších zprávách mimo jiné zmiňuje, ať zeptá „té slapoty“, že ona ví, že by tohle nenapsal jen tak, a ať čeká, co s nimi teď udělá, že by ho držitel musel zabít, a na to „nemá patrony“, že se do nich „nesral“ a kdyby ona nebyla tak arogantní a držitel takovej mohlo to vypadat úplně jinak. Že mu udělá na úřadech takové zlo, že to nepochopí a ať je rád, že mu dává šanci, aby se na pisatele „jednoduse vysral“. Dále opět zmiňuje, že pomůže I. získať kluka do péče. Rekapituluje, čím mu měl držitel vyhrožovat, jak se ho držitel snažil vydírat, pisatel o sobě píše, že je dost inteligentní na to, aby se kvůli držiteli nenechal zavírat, že si to vysvětlí přes úřady. Pozastavuje se nad tím, že držitel „cpe do mladé holky drogy“, zatímco on s ní chtěl mít děti a M. bere jako vlastního, že už je dost starý, aby u soudu řekl, co vidí. Upozorňuje držitele, že on věci tahá do konce a to, že si dobrovolně nejde dolů pro problémy, neznamená, že se nemůže bránit. Vyčítá držiteli, jak J. vypadá strašně. Také mimo jiné posílá zprávu pro J. aby jí ji držitel dal přečíst, v ní píše, že to vyhrála, „impotentního dealera pervitinu od kterého se zdržuje už i ten kriminální od vedle“ a že se těší, co s ní udělá, až zjistí, že do ní „strká pindoura pulka fetaku z kladna“. Posléze se pisatel mimo jiné vrací k tomu, že v tom kluka vyrůstat nenechá, a že si na držiteli „pochutná“. Dne 26. 12. 2021 odpoledne pisatel píše, že maximálně za dvě hodiny půjde držitele udat, že ho viděl prodávat pervitin u Sparty na Kladně a že ho udá také za to, jak mu vyhrožoval. Mimo jiné pisatel vedle dalších výpadů zmiňuje, jak bude držitel chytrý, až přijde o syna, že si nenechá vyhrožovat a že bude jako první žádat, aby měl držitel zákaz přiblížení. Po sedmé hodině večer mimo řady dalších výpadů a invectiv opět píše, že za dvě minuty půjde na policii. Po osmé pak to, že se s držitelem uvidí u soudu. Dne 27. 12. 2021 brzo ráno pisatel píše, že když uvidí sebemenší známku agrese, tak mu okamžitě udělá „z huby placku“ a že to bude sebeobrana a že držitel může být rád, že nešel dolů. Že se vyspí a „jde tam znovu“, že mu ukáže, jak se má řešit dealování pervitinu, ať si píše, že se budou zajímat o držitelův zdroj příjmů, že se měl starat o své dealování pervitinu a nabourávání mravní výchovy dítěte. Že se uvidí u soudu. O něco později píše, že tam jde za tři hodiny, a ať si píše, že jejich obličej (slušně řečeno) dostane do televize, ať si (držitel) najde práci, protože dál prodávat pervitin nebude a pokud se dozví, že ostríhala člověka za peníze doma, jde okamžitě nahlásit krácení daně na živnostenský úřad. Že si to mohli ušetřit. Poslední zpráva z 27. 12. 2021 z 9:34 pak zní „Ted bud chytry ty stolkung“.

85. Z obsahu v kontextu ostatních důkazů lze dovodit, že pisatelem byl zřejmě obžalovaný, který potvrdil i před soudem používání předmětného tel. čísla, držitelem pak svědek M. P., který předmětnou konverzaci dle protokolu vydal policii a je pak poškozená.
86. Další soubory komunikace je pak již pro přehlednost vhodnější zmínit chronologicky.
87. K dispozici na DVD jsou **snímky komunikace na Messengeru s uživatelem „J.“** s datací od 28. 2. 2021 do 21. 9. 2021, přičemž jde zřejmě o výběr, nikoliv o veškerou komunikaci. V nejstarších příspěvcích z 28. 2. 2021 jsou zasílány od uživatele „J.“ odkazy na stránky www.xvideos.com a poté v 07:27 fotografie ženského přirození s komentářem „Meow“ a emotikonem, poté „J.“ v 11:45 se ptá „Jak se máš kocoure?“ s dalšími emotikony, z druhé strany je reagováno až nyní a to slovy „Jde to ... Vymylis nějaké to holení“, „J.“ opravuje na „hulení“ s tím, že „jde na to“, na což je reagováno jen „J.“ a poté toho dne v 19:19 se „J.“ ptá

druhé strany zda žije. Dne 4. 3. 2021 posílá „J“ v 14:10 „Ťu Ťu ...“ s emotikonem dvou hlav spojených se srdíčkem, ptá se na „plány na dnešek“ na což je reagováno obrázkem nalíčených úst (polibku), na což reaguje tak, že to nevypadá jako plán a emotikony. Ve dnech 11. a 12. 3. dochází k výměně emotikonů (srdíčka, polibky...), 12. 3. 2021 v 7:31 posílá „J“ odkaz na portál pornhub.com, v 17:29 pak píše „J“ text „Miláčku můj sladký já jdu se osprchnout a s celá jistě vím že budu tě muset znásilnit“ s větším počtem emotikonů. „J“ píše 19. 4. 2021 v 10:30 „P“, že jí to všechno strašně moc mrzí, že ho stále miluje, ale bohužel také neví jak dál, nabízí, aby dal vědět, kdyby se chtěl vidět a že by si ráda vzala alespoň základní věci. V 10:46 pak stručně dodává, že si zřejmě přestaly rozumět. Následujícího dne adresát reaguje a v 18:57 píše: „J“ „Mi jsme si neublizi ..., ublizila jsi Mi Ty po všem co jsem pro Tebe udelal ,po všem co vse jsem Ti odpustil, po tom kolik veci toleruji a kolik veci jsem lidem zakazal Mi rict... ,protoze je ani vedet nechce... Uz zase sukas z nekym jinym ze mi pises tohle !??? Nebo o co jde...??? Jeden den se mnou chces stravit zbytek života a druhy se se chses rozchazet...??? Jsi uboha !!! Svoji vinou udelas chybu a chces to házet na oba...?“ a tak dále, pisatel rozepisuje kolik jí dal šancí a kolikrát „to posrala“, že „jiný frajer“ by jí za její chování „vymlatil ten zbytek zubu z drzky“, s tím, že on chce jen omluvu, nebo aby zmizela z Kladna. V pozdější zprávě z onoho dne v 20:28 se pisatel ptá „S bobem...?“ , řeší že „J“ není schopna uznat, chybu, ptá se, jak dlouho by to vydržela ona, kdyby to bylo obráceně a že nechápe, jak může dělat „takovehle snivarny“ člověku, který ji miluje tak bezmezně jako on. 3. 6. 2021 v 11:02 posílá „J“ fotku čmeláka na květině a pak fotku, na které je poškozená s obrázkem polibku, další obrázky polibku posílá 4. 6. 2021, dne 7. 6. 2021 následuje výměna emotikonů, 21. 6. 2021 posílá „J“ sérii fotografií poškozené opět s polibkem, a další v horním díle plavek s komentářem „Ufo“. Poté je k dispozici až konverzace od 21. 8. 2021 v 19:46, kde pisatel píše „J“ jak jí moc miluje, jak jí vždy pochopí a vše odpustí, že je jeho všechno atd. Zmiňuje, že ví, že také potřebuje pomoc, odešla na rychlo a on to nestihl atd. Na to není reagováno, 22. 8. 2021 posílá v 19:14 polibek, prosí „zlatíčko“ aby s ním komunikovala, později zmiňuje, že „už promrdali jeden byt zatím nikdo niv neví, akorát H“ a ptá se, jestli chce, aby to dopadlo stejně. Dne 23. 8. 2021 prosí, aby mu alespoň napsala co s ní je, at' ví, že je v pořádku, na což „J“ reaguje tak, že je v pořádku a že ve středu přijede s I za věcmi. Na to druhá strana reaguje slovy „že by jsi mi pomohla s nájmem, když si to slíbila a chováš se z ničeho nic takhle.“ a že doufá, že se „nevykasle na ty urady“. Na to „J“ reaguje slovy „Ty zmrde já ti dám nájem....a úrady ...“. Druhá strana píše, že nechápe, proč se nechce vidět a dořešit to v klidu, že nechápe co se děje a proč je „zase zmrd“ a že jí chtěl ve všem vyhovět. Následně se ohrazuje proti tomu, aby na něj posílala frajery a bylo mu vyhrožováno, že nedodržela, co slíbila a nemá důvod se s ní vidět a vše dořeší s I, že ji miluje, ale když mu nedá šanci a ještě mu dělá úmyslně naschvály a vypadá, že si to užívá. Následně „J“ přeposílá níže rozebíranou zprávu od „J“ ve kterém se jmenovaná ptá na to, že se jeho paní „válí v její posteli“ u pana M P a že s ním chodí do Sparty a do pivní pomoci. To pak komentuje slovy, že podobné SMS mu chodí celou dobu co jsou spolu, že neví, kdo by to vydržel a že on je „zmrd“. Poté jsou na komunikaci zachycené zmeškané audiohovory od „J“, která poté píše „To jsi a už ji neotravuj“, když se ptá proč, z druhé strany přichází text „protože už je se mnou.“ a když druhá strana nechápe tak dále „No jako má jiného frajera už...“. Na což druhý pisatel reaguje, že to mu je jasné a „at' si to s Ní užije“. Poté se ještě ptá, jestli je schopná vyřešit dluh u pana D, na což mu přichází „Bud' bez starosti...“ když v další zprávě pisatel mimo jiné rozebírá, že ví, že celou dobu brala pervitin i kde ho sháněla, mu přichází odpověď „ty debile nepiš už...“ Následující den pisatel mimo jiné zmiňuje, že až se „zase vyfetuje na 40 kg jako na TGM“ at' přijde, že je „tak blbej“ že jí znovu pomůže. V rámci další zprávy zmiňuje, že je to škoda, že ho to mrzí a že mu chybí a at' se mu ozve, kdyby byla v nouzi a hlavně „nedělá picoviny“. Ve zprávě z 2. 9. 2021 řeší pisatel věci „M“, zmiňuje, že jeho věci jsou napůl u I a druhou polovinu mu doveze. Její zbylé věci vyhodil do popelnice poté, co mu kvůli pár nesmyslům vykopali dveře, dále zmiňuje, že už dřív psal, at' si pro ty věci přijede, ale nemůže za to, že si ho blokuje. Dále jí 5. 9. 2021 posílá její fotografii z 30. 8. 2020, s tím, jestli nutně

potřebuje vypadat znovu tahle, řeší, jak moc ji miloval a jak ho zklamala, v posledních zprávách z 21. 9. 2021 zmiňuje, že ho nechala „v úplné řiti“, že jí nezajímají dluhy, že jí nezajímá nic, a že paradoxem je, že až bude zase na dně, tak jí pravděpodobně zase pomůže.

88. S ohledem na obsah a další důkazy, lze dovodit, že se jedná o konverzaci mezi obžalovaným a poškozenou, za kterou posléze začal odpovídat svědek P [REDACTED] (*ke tomu je vhodné připomenout, že zde se již označuje za „nového frajera“ poškozené, byl ve výpovědi uváděl, že v partnerský vztah soužití přerostlo až po dvou měsících*).
89. K dispozici na DVD jsou rovněž **snímky obrazovky komunikace s uživatelem „J [REDACTED]“**, kdy se dotčená 20. 8. 2021 v 20:22 ptá na to, že se „vaše paní válí v mé posteli u pana M [REDACTED] p [REDACTED] u Nemocnice“, v rámci návazné konverzace, kdy adresát mimo jiné zmiňuje, že „J [REDACTED]“ není první, kdo mu něco takového poslal a oslovuje pisatelku „paní F [REDACTED]“, že mu lidi psali o tom, že ho podvádí, o drogách atd. „J [REDACTED]“ dále píše, že už jí „plesatej“ nepustí, že nepracuje a bude mu stačit, když mu přinese nějakou korunu a uvaří, rozebírá, že „plesoun“ na ní šíleně žárlí a nepustí jí na krok. Dne 25. 8. 2021 adresát píše „J [REDACTED]“, že potkal kamaráda, který mu říkal, že je s „nějakým fetakem“, na což „J [REDACTED]“ reaguje potvrzením, že je feták, že „plesoun“ i prodává perník a travu. Adresát reaguje, že ho „sere, že je v tom 7 letý kluk“. „J [REDACTED]“ rozebírá „plesouna“ mimo jiné zmiňuje, že má již odsezeno 17 let a prosí adresáta, aby jí nepřeposílal, co mu píše, protože „plesoun“ je agresivní a rve na ní na ulici. Varuje adresáta, že je to „agresivní magor“, dále ho rozebírají.
90. To, že obžalovanému psala, svědkyně J [REDACTED] F [REDACTED] před soudem potvrdila. S ohledem na rozpor mezi těmito zprávami a tím co uváděla u soudu, lze pouze spekulovat, zda si již s časovým odstupem skutečně nepamatuje v zásadě nic o věcech, které zmiňovala, nebo byla jinak motivována k tomu, aby nevypovídala pravdivě a úplně.
91. Dále je k dispozici je protokol o ohledání věci z 29. 4. 2022, předmětem ohledání byl mobilní telefon svědka M [REDACTED] P [REDACTED] (dále označen jako „svědek“), kdy byla formou fotografií zachycena **pozdější komunikace mezi ním a uživatelem P [REDACTED] Z [REDACTED]** což je podle vlastní výpovědi pan obžalovaný, pro zjednodušení proto dále označován tento uživatel jako obžalovaný. Komunikace je datována k 8. a 9. 4. 2022. Obžalovaný nejprve posílá odkaz s tím, že to mají od něj k „J [REDACTED] narozeninám“, a že doufá, že jí (svědek) koupil kytičku a ne pytlík. Svědek reagoval, že obžalovaný půjde brzy hulit, že ho nevyprovokuje atd. Obžalovaný následně rozsáhle rozebírá, že nechápe, že to mají zapotřebí, že od lidí ví od koho a co svědek kupuje, kdo mu již kvůli dluhům odmítá prodat, kdy a kde shání J [REDACTED] (zřejmě z logiky konverzace poškozená), materiál atd. a že jim oběma může legální cestou znepříjemnit život. Doporučuje svědkovi, aby přemýšlel hlavou, jaká je pravděpodobnost, že za každý její rozchod může bývalý partner, že I [REDACTED] (z logiky svědek I [REDACTED] M [REDACTED]), také není tak špatný a že když byl u předávání syna, tak to poškozená byla agresivní na svědka M [REDACTED]. Že každému přijde ze začátku ženská dokonalá, ale že on s ní byl čtyři roky a před ním I [REDACTED] ještě déle, a že až od něj (svědka) bude odcházet k dalšímu chlapovi, tak mu také nebude poškozená říkat, že je schizofrenní notorická lhářka závislá na pervitinu. Obžalovaný se vrací k tomu, jak mu svědek prokoppl dveře a že mu to nestálo za to dveře otevírat a zjišťovat, kdo z nich by vyhrál. Že se nebojí smrti ani svědka, ale nenechá se kvůli domněnkám svědka zmrzačit, a pokud by se to svědkovi povedlo, tak ho nechá zmrzačit také, ale doufá, že už je svědek dost starý na to, aby se vyvaroval zbytečností. Zmiňuje, že svědek může pokračovat ve svých zprávách a hláškách, ale zdůrazňuje, že svědka fyzicky nenapadá a ani mu nepoškozuje věci. Nicméně se bude bránit. Řeší, že poškozená je nemocná a závislá, že jí stále miluje i nenávidí. Rozebírá deprese a psychickou nestabilitu poškozené, že se s tím vyrovnává tak, že lze kvůli tomu, jak ji vnímá okolí. Dále obžalovaný píše, že to „s kriminálkou posrali“, že teď musí vytahovat erotické fotografie a pornovidea, že bude prokazovat, že s ním chtěla mít dítě a že jí psychiatr diagnostikuje psychickou a emoční nestabilitu. Že má i zprávu z Horních Bečkov. I [REDACTED] po sporech o dítě bude stát při obžalovaném. Dle obžalovaného mají být rádi, že to bude

řešit při nejmenším možném zlu, a budou rádi, jestli nepřijdou o M[REDAKCE] a svědek nebude mít nabádání ke zločinu, každopádně poškozená bude nedůvěryhodná a ať doufají, že to nepůjde k soudu. Současně doporučuje svědkovi, aby o tomto poškozené neříkal, protože má sklony k sebepoškozování a obžalovaný by byl nerad, kdyby si ublížila. Diví se, jak to všechno mohli vymyslet. Rozebírá, kolikrát se společně stěhovali, kolikrát od něj poškozená mohla odejít, v jakém stavu ji našel, když se vrátil z výkonu trestu, kdy poškozená vážila 44 kg a bydlela u „fajera za sex a drogy“. Dále obžalovaný rozebírá dopisy, které mu poškozená psala do vězení, že kdyby je svědek viděl, tak by rychle „otočil“. Obžalovaný zmiňuje, že jim nechce ublížit a prosí svědka, aby byl na poškozenou hodný. Rozebírá, jaký je syn poškozené, že už je dost velký a chytrý, tak jak asi bude vnímat, když pro svědka je jeho otec „černá opice která by měla být v kleci v Africe“, že si syn již uvědomuje, že je sám tmavší, a jak asi bude brát, že je pro svědka jeho otec podřadný. K tomu obžalovaný upozorňuje, že I[REDAKCE] na rozdíl od obžalovaného nemá žádnou trestnou činnost, má dvě práce, není z Chánova a nepřizívuje se na systému. Svědek na to reaguje zprávou, kde se směje a uvádí „tví ty jsi debil..a mrdka k tomu no uvidíme co soud“. Na to již obžalovaný reaguje útočněji, mimo jiné zmiňuje, že by se měl svědek podívat do zrcadla a začít se živit rukama místo toho, aby „lidem kurvyl život prodejem pervitinu“, že by měl svědek o sobě zapřemýšlet a až si uvědomí, co je sám za ubožáka, tak urážet. Dále obžalovaný rozepisuje, že mu psal proto, aby si udělal názor jaký svědek je, že už si ho udělal a že udělá vše pro to, aby život M[REDAKCE] neovlivňoval „rasistický, bezcharakterní dealer drog“, že stačí, že mu ho už nabourává „psychicky narušená kurva závislá na pervitinu“, která se mu chce pomstít za to, že už jí nedokázal odpouštět lži a nevěru. Že kdyby byl prase, tak by jí vyhodil na ulici, on jí dal na vystěhování týden. Závěrem svědkovi doporučuje, aby přemýšlel, co udělá, protože kromě vraždy mu vše vrátí dvakrát. Zachycená komunikace končí zprávou svědka, že o M[REDAKCE] rozhodne soud a co se týče věci obžalovaného, tak se uvidí u soudu ohledně ponižování, mlácení, podávání drog holce, která vůbec nevěděla, co to obnáší.

92. Ke komunikacím lze zařadit rovněž obžalovaným předložený, **nedatovaný, rukopisný dopis**, jehož autorství po předložení potvrdila poškozená s tím, že ho psala v době, kdy byl obžalovaný ve výkonu trestu. Poškozená oslovuje obžalovaného zlatíčko a popisuje, jak je to bez něj špatné (slušně řečeno), že ho potěší, že „zmlátila I[REDAKCE] bejzolkou“ a že si to už „zmrd“ zasloužil. Stěžuje si na chování ostatních, jak jí je bez obžalovaného špatné (slušně řečeno), že si nemá s kým promluvit a že doufá, že se z toho nezblázní. Píše, že jí obžalovaný moc chybí, a kdyby alespoň tušil, jak ho miluje. Že ten dopis nepošle, aby mu nepřidělávala nervy. Dále píše, že jí zároveň (obžalovaný) „sere“, protože musí sedět kvůli „píčovínám“ a ona se musí se vším poprat sama a to ji nebaví. Popisuje, jak to na ní ostatní zkouší a že na to nemá nervy (slušně řečeno), že jí postupně vše přestává bavit a má chuť se na vše vykašlat (slušně řečeno).
93. Na DVD je k dispozici **soubor snímků obrazovky ze sociální sítě Facebook**, u některých fotografií není zřejmá jejich datace, lze zaznamenat fotografie s datací 16. 7. 2019, 14. 11. 2020 a k 25. 7. 2021 a k 7. 8. 2021 si poškozená aktualizovala profilový obrázek. Žádný ze snímků nezachycuje viditelné poranění. Dále je k dispozici snímek zachycující srovnání fotografie poškozené na Messengeru zobrazené na displeji telefonu s necelým datem srpen 2020 a druhé, nedatované fotografie na papíře. **Další snímky obrazovky z této sociální sítě založil obžalovaný do spisu v listinné podobě**, poškozená zveřejňuje své fotografie zpravidla za doprovodu emotikonů (srdíček, pusinek atd.) dne 10. 7. 2019 (u kadeřníka s komentářem „dnesni změna“), 21. 11. 2019 (s dítětem), 27. 12. 2019 (s dítětem), 31. 10. 2019 (s dítětem), 29. 1. 2020 (s tím jak se těší na dlouhé vlasy), 10. 3. 2020 (s dítětem). 14. 3. 2020 (s dítětem na procházce), 13. 5. 2020, 24. 6. 2020, 3. 9. 2020, 28. 9. 2020, 14. 11. 2020, 17. 2. 2021, 12. 3. 2021, 3. 6. 2021 a 21. 6. 2021. Na žádné z fotografií nejsou viditelné stopy násilí. Z hlediska času opuštění domácnosti s obžalovaným, kdy měl po dvou či třech dnech na ní vidět svědek P[REDAKCE] stopy násilí, je z hlediska datace na místě zvlášť výslovně zmínit fotografii ze 7. 8. 2021, kdy má na sobě poškozená pouze top s úzkými ramínky, nejsou na ní viditelné žádné modřiny ani stopy škrcení.

Dále je k dispozici fotografie poškozené z 25. 7. 2021 a příspěvku ze 4. 10. 2021, kdy se jedná o tzv. „selfíčko“ se svědkem P [REDACTED]. Dále jde o několik sdílení příspěvků jiných osob.

94. Na DVD je k dispozici rovněž soubor **55 snímků z diáře**, z toho 48 je snímků půlstran (pondělí až středa nebo čtvrtek až neděle), takže je zachyceno období v rozsahu cca 24 týdnů, zbývající stránky jsou poznámky a kontakty s různými popisy. Pokud jde o diář, jen na části snímků je viditelný rok, měsíc či číslo týdne, nejstarší je zřejmě snímek z týdne od 2. září 2019, v roce 2020 je nejstarší snímek úterka a středa 7. a 8. ledna 2020, pak snímky pokračují od 20. ledna 2020 do 29. 7. 2020 (na středu vycházející svátek M [REDACTED]), nejde o kontinuální řady, někdy snímky navazují, někdy jsou mezery. Z toho co je zachyceno, je naprosto výjimečné, že by v pracovní den nebyl nějaký záznam o kadeřnických úkonech či uvedení jména, někdy jde o jeden zápis, někdy je jich větší počet. Škrtnuto je zcela výjimečně.
95. K postupu policie v souvislosti s jednáním poškozené ze dne 5. 7. 2020 je k dispozici úřední záznam, v 18:45 byla na adresu [REDACTED] Kladno vyslána výjezdová skupina s tím, že na místě mělo dojít k pokusu sebevraždy. Bylo provedeno ohledání, a „vytěžen“ oznamovatel (obžalovaný) a poškozená, která byla následně převezena z Oblastní nemocnice Kladno do Psychiatrické nemocnice v Horních Bečkovcích. Dle úředního záznamu o ohledání místa s fotodokumentací byla na místě mimo jiné nalezena břitva a na podlaze několik drobnějších rozmazaných skvrn červené barvy.
96. Součástí listinných důkazů je rovněž **opatrovnický rozsudek** zdejšího soudu z 5. 11. 2018, č. j. 9 Nc 3724/2018-49, kterým byla schválena dohoda rodičů, poškozené a svědka M [REDACTED], že jejich syn M [REDACTED] M [REDACTED], narozený [REDACTED] se svěruje do střídavé péče rodičů, kdy u otce bude od pondělí 16:00 do čtvrtka 09:00, a u matky od čtvrtka 09:00 do pondělí 16:00, s tím, že k předávání bude docházet v mateřské škole a pakliže nebude v době předání v mateřské škole, tak v bydlišti toho rodiče u kterého v té době byl. Dále byl upraven styk na Vánoce a Nový rok a oběma rodičům stanoveno výživné. Z odůvodnění plyne, že poškozená a svědek M [REDACTED] spolu nežijí od května 2018, rodiče se nejdříve v péči střídali, ale poté matka přestala syna otci předávat, v době rozhodnutí se však ke střídání vrátili a to po čtyřech dnech, kdy se ukázalo, že týden je pro nezletilého příliš dlouhý. Je konstatováno, že oba rodiče mají k nezletilému hezký vztah, otec pracuje jako promotér, matka si přivydělává brigádně a finančně jí pomáhají rodiče. Rozsudek konstatuje, že komunikace mezi rodiči se zlepšila, jsou schopni se spolu dohodnout a v případě potřeby si vyjít vstříc. Přímo v trestním spise je rovněž založeno podání poškozené z 2. 11. 2021 adresované zdejšímu soudu, ve kterém poškozená upozorňuje na neplacení výživného a nedodržování střídavé péče ze strany svědka M [REDACTED], s tím, že jí má svědek vyhrožovat, že když s ním nebude, tak neuvidí syna, že jí svědek neustále „stolkuje“, nahrává si ji i její okolí na video. Ohrožuje ji psychicky a na životě. Uvádí, že jí s tím nepomohla policie a očekává pomoc od soudu.
97. Přílohový **opatrovnický spis** zdejšího soudu sp. zn. 42 P 478/2018 dokládá další detaily k průběhu sporu mezi poškozenou a svědkem M [REDACTED] ohledně jejich společného dítěte M [REDACTED] K 17. 7. 2020 svědek M [REDACTED] podal ke zdejšímu soudu návrh na předběžné opatření, kterým žádal, aby byl syn předán do jeho péče, který odůvodnil tím, že od 1. 1. 2020 přestal poškozené posílat výživné, jelikož se fakticky již delší dobu stará o syna sám s rodiči poškozené, kteří mu pomáhají s výchovou, zatímco sama poškozená nemá zájem o syna ve stanovených dnech, musel tak syna neplánovaně hlídat a přišel o několik zaměstnání. Uvádí, že se poškozená mění k horšímu a že se potvrdilo, že začala užívat drogy, což i sám viděl. Vyhrožuje mu smrtí nebo sebevraždou, když jí syna nedá. Zmiňuje nedávnou hospitalizaci v Horních Bečkovcích po pokusu se podřezat, a že u ní při odběru krve byl zjištěn větší počet návykových látek (*takový výsledek vyšetření není k dispozici*). Styku poškozené se synem nechce bránit, ale s ohledem na bezpečí dítěte žádá, aby probíhal pouze za jeho přítomnosti nebo přítomnosti jejích rodičů. Návrh na předběžné opatření byl zamítnut, nebyly splněny podmínky pro vydání předběžného opatření

(mimo jiné tvrzení nijak nedoložena), návrh ve věci samé nebyl podán. Dne 26. 2. 2021 svědek M. [redacted] návrh na předběžné opatření podal znovu, kdy uváděl, že poškozená za poslední roky viděla syna maximálně v 25 případech, zmiňuje, že byla v létě dva měsíce nezvěstná, pak zjistil, že dávala přednost zábavě, klubům, alkoholu a drogám, když se pak objevila, působila, že je pod vlivem návykových látek, tak jí syna nedal. Když se následně domluvili, kdy si syna vyzvedne, tak termín nedodržela, rovněž v říjnu a listopadu nebyla zastižitelná, střídala adresy, takže péče o dítě zůstávala na něj a matce poškozené. Když pak byl začátkem ledna na návštěvě u poškozené a jejího přítele, který byl propuštěn na podmínku, zjistil, že nemají doma ani základní potraviny, syn mu říkal, že má hlad. Když uvařil, byla poškozená na syna vulgární „aby žral, nebo vypadl“, když se proti takovému chování ohradil, tak ho i se synem vyhodila z bytu a pak ji opět měsíc neviděl, telefony nebrala. Později zjistil, že jí přítel vyhodil z bytu a že to nebylo poprvé, ale poškozená se pak k němu vrátila a chtěla vidět syna jako by se nic nestalo. Když se chtěl ujistit, že u ní bude mít syn vyhovující podmínky, tak mu začala nadávat. Syn se mu zmiňuje o tom, že se poškozená s přítelem často hádají. Opakoval proto žádost, aby byl syn svěřen do jeho péče s tím, že nebude bránit matce ve styku, ale musí mít pro syna vyhovující podmínky. Návrh byl odmítnut, kdy bylo shledáno, že nemá všechny potřebné náležitosti. Naopak poškozená podala návrh ke zdejšímu soudu 2. 11. 2021, ten byl již rozebrán výše. Po výzvě soudu byl návrh doplněn prostřednictvím advokáta, kdy byly vytýkány nedostatky v péči otce včetně toho, že otec nezletilého manipuluje a instruuje před návštěvou školního psychologa, co má říkat, předávání syna podmiňuje splněním různých příkazů, dále mimo jiné zmínila, že otec pracuje na černo, dopouští se na poškozené psychického násilí, vyhrožuje jí a zastrašuje jí, jde o známého bývalého partnera matky (obžalovaného), který ji týral, bil a znásilňoval, poté co se jí ho podařilo opustit již návykové látky nebere, pracuje na živnostenské oprávnění a žije spořádaným životem s M. [redacted] P. [redacted]. Soud proto požádala o svěření do své péče. V rámci návazného sporu bylo založeno mimo jiné čestné prohlášení pana D. [redacted] V. [redacted] že měl vidět otce s nezletilým opilého v hospodě v pozdějších hodinách, naopak V. [redacted] M. [redacted] formou čestného prohlášení potvrdil otcí, že viděl matku, jak před nezletilým připravuje k užití a užívá marihuanu. Z protokolu o jednání před zdejším soudem ze dne 19. 9. 2022 pak plyne, že rozpor mezi rodiči trval, dle sdělení pracovnice orgánu sociálně právní ochrany dětí s nimi bylo jednáno opakovaně, vzájemně se obviňují z užívání návykových látek, vztahy jsou velmi konfliktní, vzájemně na sebe podávají oznámení na policii, vyhrožující si „sociálkou“ i trestními oznámení, z protichůdných informací pak nelze posoudit, co se zakládá na pravdě. Poškozená po prvním stání zaslala soudu 29. 9. 2022 dopis, ve kterém uvádí, co u soudu neměla stihnout říct. Píše, že s otcem dítěte už cca rok a půl nekomunikuje a komunikovat s ním nebude, protože se ho bojí, zasílá jí velké množství manipulativních SMS, při posledním bližším setkání proti ní málem bylo zahájeno trestní stíhání pro napadení, ale naštěstí u toho byla svědkyně, která viděla a slyšela, že jí otec dítěte vydíral, omezoval na osobním prostoru a nabízel jí peníze za sexuální styk. Střídavá péče začala fungovat až minulý rok, kdy její současný přítel odnesl rozsudek ředitelce školy s tím, že ve čtvrtek bude syn odcházet s matkou. Od té doby má konečně možnost syna pravidelně vidat. Dále řeší, že jí otec neplatil výživné a že ani policie není schopna zjistit, kde bydlí. Rovněž mimo jiné zmiňuje, že její současný přítel musel na policii kvůli zprávám, kdy ho otec dítěte neustále obtěžoval, nadával mu a vyhrožoval mu. Vše řeší policie. V rámci šetření k poměrům matky je v rámci opatrovnického spisu rovněž založeno usnesení zdejšího soudu z 20. 10. 2021 sp. zn. 2 Nt 1910/2021, dle kterého byla zahlazena pouze část z trestů vykonaných svědkem M. [redacted] P. [redacted], je rozebírána trestní minulost svědka v souvislosti s jednotlivými odsouzeními, šlo dílem o majetkovou trestnou činnost včetně loupeží, za které pak již byl souzen jako zvláště nebezpečný recidivista. Po podmíněném propuštění z roku 2010 se neosvědčil a bylo rozhodnuto, že se zbytek trestu vykoná, v roce 2012 došlo k sérii dalších odsouzení, dílem pro ohrožení pod vlivem návykové látky, ale rovněž pro další majetkovou trestnou činnost (krádež, podvod). V případě podmíněného propuštění z roku 2015 se již obžalovaný osvědčil. Zmíněna je rovněž ve stručnosti přestupková činnost (přestupek na úseku návykových látek z roku 2017, dále

proti veřejnému pořádku v roce 2018 a proti majetku v roce 2021) a v souvislosti s ní soud konstatuje, že po propuštění v roce 2015 obžalovaný nevedl řádný život po dobu potřebnou dobu k zahlazení části odsouzení.

98. K dispozici je vyrozumění o přestupku projednávaném se souhlasem od Magistrátu města Kladna z 31. 5. 2022 adresované svědkovi M. P. dle kterého bylo řešeno, že obžalovaný se měl formou SMS zpráv dopustit vůči svědkovi M. P. v blíže nezjištěné době ublížení na cti tím, že je „feták“ a kriminálník, s tím, že tento přestupek může být projednán pouze se souhlasem svědka. K dispozici je potvrzení o přijatém oznámení od Policie ČR z 23. 7. 2020, poškozená nahlásila svědka M. že jí nepředal syna. K psychickému stavu obžalovaného se týká úřední záznam z 2. 6. 2022, dle kterého byla 1. 6. 2022 vyslána policejní hlídka do Oblastní nemocnice Kladno, personál měl strach z obžalovaného, který měl u sebe nůž, nikoho neohrožoval, ale odmítal umístění na expektační pokoj, trpí bludy, následně byla vyžádána asistence s převozem obžalovaného do Psychiatrické nemocnice Horní Beřkovice. K dispozici je rovněž protokol o výslechu svědka M. ve věci, kde byl stíhán jako obžalovaný pro přečin zanedbání povinné výživy, kdy mimo jiné dne 21. 6. 2022 zmiňoval, že cca před rokem a půl měl syn na ruce a tváři modřinu a když se ho ptal, tak mu řekl, že ho matka držela, dala mu facku a hodila mu do obličeje bačkoru, také si syn v daném období pětkrát ztěžoval, že když plakal, tak ho matka sprchovala studenou vodou. K dispozici je rovněž oznámení o přestupku z 22. 9. 2021, kterým Policie oznamuje Magistrátu města Kladna, že je svědek M. P. podezřelý z přestupku, kterého se měl dopustit tak, že se 30. 8. 2021 dobýval do dveří bytu v ulici Kladno, kdy křičel na obžalovaného „kundu, mrdko otevři dveře“ a kopal mu na dveře, čímž dveře poškodil. Vedle újmy na cti obžalovaného, mělo dojít ke škodě na dveřích k újmě majitelky bytu v částce 6 000 Kč.
99. V opisu rejstříku trestů má obžalovaný celkem sedm záznamů, ohledně většiny se na něj hledí jako by nebyl odsouzen, ale i k takovým záznamům lze přihlížet při hodnocení osobnosti obžalovaného a jeho sklonů k páchání trestné činnosti. Nejstarší trojice odsouzení z let 2001 až 2004 byla pro majetkovou trestnou činnost, ve zkušební době podmíněných trestů se osvědčil. V roce 2010 byl odsouzen pro přečin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, k čemuž byl uložen souhrnný trest v roce 2011, kdy byl opět odsouzen pro majetkovou trestnou činnost, i v tomto případě byl uložen podmíněný trest, který byl posléze amnestován. V roce 2017 byl odsouzen pro výtržnictví a poškození cizí věci, v tomto případě se však ve zkušební době původně podmíněného trestu neosvědčil a bylo stanoveno, že se šestiměsíční trest odnětí svobody vykoná. Z výkonu trestu byl podmíněně propuštěn 13. 11. 2020 (k dispozici rovněž odpovídající výpis z Centrální evidence vězňených osob, výkon trestu probíhal od 29. 7. 2020 do 13. 11. 2020). Ve zkušební době podmíněného propuštění se osvědčil. Poslední odsouzení je z rozhodnutí zdejšího soudu ve věci sp. zn. 2 T 145/2018 pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, uložen mu byl trest obecně prospěšných prací a trest propadnutí věci, obojí bylo již vykonáno. V opise z evidence přestupků má obžalovaný celkem 4 záznamy, 3 záznamy z roku 2022 a jeden z roku 2023, v jednom případě se jednalo o přestupek proti občanskému soužití (§ 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích), v ostatních případech o přestupky proti veřejnému pořádku.
100. Za účelem bližšího posouzení charakteru trestné činnosti, které se obžalovaný v minulosti dopouštěl, soud vyšel rovněž přímo z rozsudku zdejšího soudu ze dne 26. 9. 2019, sp. zn. 2 T 145/2018, kterým byl obžalovaný shledán vinným přečinem nebezpečného vyhrožování a výtržnictví, jak již bylo uvedeno výše. K činu došlo 17. 8. 2018, zkráceně řečeno tak, že obžalovaný urážel slovně prodavačku prodejny Žabka, a když se jí její přítel zastal, tak obžalovaný počkal, až její přítel vyjde ven, pak ho začal slovně napadat, vyndal z igelitu baseballovou pátku, šel proti poškozenému, poté ji zahodil, ale vytáhl expanzní pistoli, kterou natáhl, namířil na

poškozeného a dvakrát zmáčkl spoušť. Zbraň nevystřelila, ale u poškozeného tím vyvolal důvodnou obavu o život a zdraví. K dispozici je rovněž předcházející rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 7. 11. 2017, sp. zn. 3 T 76/2017, kterým byl obžalovaný shledán vinným přčinem poškození cizí věci a výtržnictví, kterého se dopustil zkráceně řečeno tak, že dne 25. 7. 2017 na stanici vlakového nádraží po rozepři s pokladní, která mu odmítla dobít telefon, udeřil do skleněné výplně pokladní přepážky, jejímž popraskáním vznikla škoda ve výši 7 000 Kč. K dispozici je rovněž navazující usnesení odvolacího soudu, které však rozsudek modifikovalo toliko zrušením výroku o trestu zákazu pobytu.

101. K dalšímu postupu policie ve věci je k dispozici úřední záznam z 19. 1. 2022, dle kterého policie prováděla šetření mezi obyvateli domu v ulici [REDAKCE] a ulici [REDAKCE] ohledně osob, které by potenciálně mohly být dále slyšeny jako svědci, z okruhu těchto osob byl zřejmě coby pronajímatel vyselektován pan D [REDAKCE] (*u kterého je přínos výpovědi omezený, upřesní dobu pronájmu bytu a potvrdil tvrzení obžalovaného v jakém stavu poškozená nechala byt, ale jinak viděl poškozenou jen párkrát*), kdy lze pouze spekulovat, že zřejmě policejní orgán neshledal, že by slyšení dalších osob z tohoto okruhu procesně použitelnou formou přineslo další, pro věc významné informace a na základě úředního záznamu ani soud neshledal, že by byl důvod dále doplňovat dokazování o další výsledky v úředním záznamu zmiňovaných osob. Obdobnou povahu má úřední záznam z 14. 4. 2023, dle kterého policie prováděla další, podrobnější šetření mezi obyvateli v ulici [REDAKCE] ohledně osob, které by mohly mít pro věc důkazní přínos, kdy z tohoto okruhu pochází svědkyně B [REDAKCE] a K [REDAKCE] kdy lze opět pouze spekulovat, že zřejmě policejní orgán neshledal, že by slyšení dalších osob z tohoto okruhu procesně použitelnou formou přineslo další, pro věc významné informace. I zde na základě úředního záznamu ani soud neshledal, že by byl důvod dále doplňovat dokazování o další výsledky osob. Obdobná je situace ohledně snahy o kontaktování dalších zákazníků poškozené, kdy policií selektovaná svědkyně H [REDAKCE] svoji výpověď nepřinesla žádný významný důkazní přínos. Sama poškozená neuvádí zákazníky, kteří by jí poranění mohli doložit, zmiňovala v tomto pouze svědka K [REDAKCE] (*u kterého pak tomu jeho výpověď plně neodpovídá, jak již bylo rozebráno výše*).
102. Soud rovněž neshledal důvod k doplnění dokazování podle návrhu obhajoby ve vztahu k incidentu, ke kterému mělo dojít po řešení období mezi obžalovaným a svědkem P [REDAKCE] v Bille, kdy měla být prokazována nevěrohodnost tohoto svědka jelikož uvedl před soudem, že tehdy měl obžalovaného „slovně popohnat“, zatímco dle obžalovaného se jednalo o to, že ho tento svědek nakopl (šlo o kamerové záznamy, opětovný výslech svědka J [REDAKCE] P [REDAKCE] k této události, kdy před soudem tento svědek toliko obecně zmínil, že byl svědkem násilí ze strany svědka P [REDAKCE] vůči obžalovanému, a dále výslech otce svědka P [REDAKCE], pana J [REDAKCE] P [REDAKCE] staršího). Soud shledal, že jde o incident nesouvisející s obžalobou, kdy pro rozhodnutí ve věci včetně posouzení věrohodnosti svědka P [REDAKCE] není třeba v tomto směru dokazování doplňovat.
103. Soud také nevyhověl návrhu obhajoby na zadání revizního znaleckého posudku na poškozenou, kdy shledal, že pro účely rozhodnutí ve věci takového doplnění dokazování není významné. Došlo by k značnému prodloužení doby řízení, které tíživě dopadá na obžalovaného i poškozenou a to aniž by bylo možné od výsledků dalšího znaleckého zkoumání reálně očekávat, že by mohly vést k odlišným skutkovým závěrům, ke kterým soud došel tak, jak je dále rozebráno. Soud by ve věci rozhodl shodně bez ohledu na to, zda by revizní znalecký posudek potvrdil či vyvrátil pochybnosti obhajoby nad odbornými závěry slyšených znalců. Pochybnosti soudu ve věci nejsou založeny na pochybnostech nad znaleckými závěry, ale plynou z volného hodnocení všech důkazů v jejich celku.
104. Obžalovaný svoji vinu v plném rozsahu odmítá, kdy z povahy věci má omezenou možnost prokazovat opak, tedy že se řešené jednání nestalo. Jeho obhajoba se tak logicky soustředila především na zpochybnění věrohodnosti poškozené a svědka P [REDAKCE] a poukazování na rozpory

v jejích výpovědích a to i vůči dalším důkazům, a dále na alternativní vysvětlování některých dalších důkazů a dále na předkládání nových důkazů, které zpochybňují verzi obžaloby.

105. Pokud jde o výpověď obžalovaného, ten je logicky motivován vypovídat ve svůj prospěch, kdy se jedná o trestnou činnost, u které je ohrožen poměrně citelným trestem odnětí svobody. Skutková verze jím popisovaná je v principu reálně možná a netrpí závažnými rozpory, které by ji obecně znevěrohodňovaly, byť zejména v závěrečné řeči byla zjevná snaha o pozitivní sebe prezentaci v kombinaci s tvrzeními, které nelze zařadit do běžné psychické normy (*soud může pouze spekulovat, zda jde o účelovost, nebo podmínky výkonu vazby, do které byl vzat v jiné trestní věci, vedou k postupně psychické destabilizaci obžalovaného*). V příslušných částech výpovědi, vyjádření i závěrečné řeči bylo patrné negativní emoční nastavení vůči poškozené a jejímu současnému příteli, které zapadá jak do skutkové verze obžalovaného, tak do verze obžaloby. S ohledem na trestní minulost, kdy i k zahrazeným odsouzením lze přihlížet při posuzování osobnosti obžalovaného, jde zřejmě o osobu, která má obtíže s dodržováním zákonných norem, nicméně co do závažnosti šlo o trestnou činnost podstatně nižší závažnosti, než jaká je aktuálně řešena. Nelze přihlížet jisté tendence k násilnému chování a to i v kontextu znaleckých závěrů k osobnosti obžalovaného rozvedených výše, ale současně na druhou stranu soud nemá důvod rozporovat tvrzení v rámci závěrečné řeči obžalovaného, kdy obžalovaný poukázal na to, že se jednalo u něj o hrozby či násilí na věci, ale to že by někomu fyzicky ublížil, bylo pouze jednou ve starší minulosti kdy šlo o kousnutí policisty. Tak či onak trestní minulost či její absence nevinu ani vinu neprokazuje přímo ani nepřímo. Nejde o osobu, která by se opakovaně dopouštěla partnerského násilí či znásilnění a měla zjevné tendence k páchání takového typu trestné činnosti. Kromě toho, partnerské násilí má své specifika, kdy jde o trestnou činnost, které se dopouští i netrestané, v ostatních oblastech života zcela „řádne“ osoby a naopak osoby s rozsáhlou kriminální kariérou s častými, nepřiměřenými násilnými reakcemi nemusí mít tendence k násilí vůči partnerovi. Význam sklonů k jiným typům trestné činnosti tak nelze přeceňovat.
106. Proti verzi obžalovaného stojí primárně výpověď poškozené, která je, pokud jde o znásilnění a vydírání, jediným a v případě domácího násilí pak jediným přímým usvědčujícím důkazem. V této souvislosti nelze nezmínit, že soudu nejsou známy důvody, pro které nebyl již v přípravném řízení ztotožněn a následně vyslechnut svědek M. B., který měl být přítomen tomu, že se jí měl obžalovaný snažit vyhodit z okna, byť toto jméno poškozená uváděla již ve své výpovědi z ledna 2023. V rámci řízení před soudem se soudu sice podařilo postupně zjistit, o jakou osobu se jedná, nicméně již neměl možnost tohoto jediného očitého svědka vyslechnout, jelikož pár dní před jeho bližší identifikací svědek zemřel. To co měl vidět, tak u soudu zaznělo vedle výpovědi poškozené pouze zprostředkovaně od svědka P., jehož výpověď však nelze považovat za věrohodnou (viz výše i dále), kdy tento svědek navíc již vypovídal po jeho úmrtí, tedy s vědomím, že svědek M. B. nebude mít možnost tvrzení skutečnosti jakkoliv rozporovat (*že nicméně zmínit, že zatímco svědek P. uváděl, že měl být tento svědek přítomen násilí na poškozené opakovaně, tak poškozená toto uvedla pouze ve vztahu k jednomu případu*).
107. Na výpověď poškozené coby takto zásadní důkaz je proto v této věci třeba klást zvýšené nároky. Na jedné straně lze tedy nejen s ohledem na výše rozebírané vysvětlení slyšených znalců, ale rovněž na základě zkušeností soudu chápat, že je obtížné s časovým odstupem opakovaně vypovídat o ději, který probíhal po delší dobu, byl spojený se značnou stresovou zátěží, kdy došlo navíc k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, aniž by došlo k určitým rozporům a nepřesnostem. Navíc soud nemá v kontextu toho, jak mohl vnímat poškozenou během hlavních líčení (*kdy při prvním bylo nutné výslech přerušit a pokračovat v něm při dalším jednání, jelikož došlo ke kolapsu poškozené*) nijak důvod pochybovat o závěru znalců, že poškozená je emočně labilní, což co do formy a obsahu dále zatěžovalo její výpověď. Bylo by tudíž možné akceptovat, že poškozená např. mění popisy frekvencí útoků, pakliže by její výpověď bylo možné dostatečně podepřít jinými důkazy, pakliže však takovéto další důkazy chybí, mohou i jinak vysvětlitelné

nedostatky výpovědi vést k důvodným pochybnostem, k důkazní nouzi, kdy pak nelze verzi obžaloby s potřebnou mírou praktické jistoty prokázat.

108. V žádném případě nelze výpověď považovat za věcně správnou pouze na základě tvrzení znalců, jejichž zkoumání je totiž odlišného charakteru, než jakým je volné hodnocení důkazů soudem. Závěr o obecné věrohodnosti neznamená prakticky nic pro validaci výpovědi, ta není zachována pouze ve zcela výjimečných případech, kdy zkoumaný pro duševní poruchu ztrácí kontakt s realitou či není schopen uchování paměťové stopy či reprodukce. O to v naprosté většině případů a ani v této věci nejde. Zkoumání specifické věrohodnosti pak sleduje, jestli výpověď a její podání má znaky, které se typicky vyskytují u pravdivých výpovědí, či naopak u výpovědí vymyšlených, kdy je pravděpodobnější, že pravdivá je výpověď s odpovídajícími znaky či respektive jejich absencí, nicméně z povahy věci nemůže jít o závěr absolutní, jelikož pravdivá výpověď může být z různých důvodů zatížena znaky nepravdivé výpovědi a naopak. V literatuře se lze např. typicky setkat s tím, že bývá nervozita, strach či panika podezřelého vykládán jako projev viny, výčitek či strachu z trestu, byť následně se ukázalo, že jde o nevinnou osobu, pro kterou však bylo velmi stresující, že je podezřelá a měla strach z toho, že by mohla být odsouzena, ač ve skutečnosti nic neudělala. Jinak řečeno, poctivý člověk rozrušený z obvinění se může chovat více jako vinný, než protřelý kriminálník, který je schopen zachovat klid a racionálně kalkulovat. Do tohoto rámce patří i argument obhajoby, že pokud znalec konstatuje rozrušení poškozené poté, co se namísto anamnézy začne vyptávat na šetřený zločin, nemusí jít o důsledek traumatu, ale může jít naopak i o psychický diskomfort z lhaní spojený s obavami, že znalec bude schopen lži prohlédnout. Ani při vysoké odbornosti a zkušenosti nelze garantovat, že znalec bude schopen rozpoznat pravdivé a nepravdivé tvrzení (na rozdíl od soudu nemá ani možnost další verifikace dat, pakliže soud zjistí, že je třeba, aby znalec věc posoudil na základě jiných vstupních dat, je nutné znalecké zkoumání doplnit či zopakovat). To nijak nezpochybnil ani slyšení znalci před soudem, když uvedli, že se lze vyjádřit k tomu, že je výpověď znalecky věrohodná a tudíž považují za méně pravděpodobné, že je lživá, ale nelze znalecky určit, zda je tvrzené pravda. Výpověď poškozené je tudíž nutné prověřit v kontextu ostatního dokazování a zasadit ji do celkových souvislostí.

109. Samostatně představuje výpověď poškozené možnou skutkovou verzi, kdy lze okolnostmi a povahou věci, jak již bylo rozebráno výše, vysvětlit jisté zmatky v četnosti útoků či dílčích okolnostech (i v rámci znalecky zjištěné tendence k overreportingu ostatně nelze vyloučit, že poškozené subjektivně při opětovném emočním prožívání může někdy připadat, že k mlácení docházelo častěji, než v emočně stabilnější fázi, kdy si je schopna racionálněji spočítat, že při příliš vysoké frekvenci útoků by zřejmě po celou dobu měla na sobě stopy násilí a těžko se mohla věnovat výdělečné činnosti, aniž by někdo stopy viděl, či někdy mohla mít u sebe svého syna). Hůře uvěřitelné, ale rovněž nikoliv vyloučené jsou obtíže, které má poškozená s časovým zařazením znásilnění, které by mohlo být prakticky na začátku násilného chování obžalovaného či i výrazně později, na podzim či dokonce v létě následujícího roku. Zvláštní oscilaci představuje to, zda se pokusila o sebevraždu (viz např. záznamy z Psychiatrické nemocnice Horní Beřkovice, kdy výslovně uvádí, že ji nestihla proto, že obžalovaný přišel dřív) či jí z pokusu o sebevraždu obvinil obžalovaný a nechal ji odvést do léčebny (to měla vyprávět svědku P. dle záznamu o podaném vysvětlení toho svědka), či ji měl zmlátit a pak nechat odvést na základě tvrzení že se pokusila o sebevraždu, kdy z této procesně jinak nepoužitelné verze tvrzení poškozené vycházeli dle znaleckého posudku znalci (soud odkazuje na tuto verzi na vysvětlení, jelikož šlo o podklad posudku), kdy dle výpovědi znalců před soudem měla být autoagrese reakce na soužití s obžalovaným, zatímco poškozená dle zdravotní dokumentace udávala to, že jí svědek M. nechce dávat syna a užívání pervitinu a před soudem pak to, že šlo o důsledek toho, že se svědek M. a obžalovaný společně domlouvali na tom, kdy ona bude moci svého syna vidat (viz výše). Pokud pak jde o zdravotní dokumentaci z Horních Beřkovic, nelze přehlédnout, že podle záznamů poškozená měnila verze udávané lékařům v návaznosti na svoje úsilí, aby byla

propuštěna, kdy během pobytu udávala posléze nižší frekvenci užívání pervitinu včetně tvrzení, že obžalovaný již pervitin neužívá, byť ten sám jeho konzumaci nijak nepopírá s tím, že kvůli malému synovi poškozené toliko přestal s injekční aplikací. V této dokumentaci nelze přehlédnout ani záznam o tom, že poškozená měla odmítnout další léčbu s tím, že vše zvládne sama nejprve s tím, že má na Kladně psychiatra a psychologa, posléze s tím, že je hledá (před soudem uvedla, že u psychiatra byla toliko jednou a to po návratu z léčebny, léky pak nebrala, protože jí nedělali dobře – viz výše). Z hlediska užívání pervitinu v léčebně již v červenci 2020 udávala, že pervitin užívá již půl roku, znalcům pak uváděla, že pervitin brala do útěku od obžalovaného tedy začátku srpna 2021, s tím, že mělo jít o dobu cca 6-7 měsíců (podrobněji viz výše).

110. Pakliže obhajoba poukazovala na to, že trestní oznámení bylo podáno se značným časovým odstupem, že poškozená neřešila znásilnění a naopak dávala na sociální síti zcela normální příspěvky, soud zde na základě své zkušenosti může plně souhlasit s výše rozebraným vysvětlením znalců, že takové jednání není u obětí partnerského znásilnění a tzv. domácího násilí nijak neobvyklé, výjimkou bývá naopak okamžité nahlášení, kdy samozřejmě ani to naopak nesvědčí samo o sobě o nepravdivosti obvinění. Zjednodušeně řešeno, oběti na takovéto činy reagují odlišně, někdy až zdánlivě paradoxně a nijak to nevylučuje, že se skutek skutečně stal. Na druhé straně však nelze z hlediska motivace bez dalšího přejít skutečnost plynoucí z výše rozebírané SMS komunikace, že poté co začal na Vánoční svátky 2021 obžalovaný hrozit poškozené a svědku P. [REDAKCE], že je udá, že hned v pondělí, během několika hodin či za pár minut půjde oznámit to, že svědek P. [REDAKCE] se (údajně) živí prodejem drog (*toto v rámci komunikace s obžalovaným uváděla rovněž svědkyně F. [REDAKCE]*), že poškozená stříhá doma a krátí daně, a dále, což mohla být pro poškozenou nejcitelnější hrozba, že zajistí, aby svědek M. [REDAKCE] dostal jejího syna do péče (*viz výpovědi znalců, kteří označili syna na kterého je silně vázána, za potenciálně nejcitelnější místo poškozené a to v kontextu poměrně bouřlivého sporu poškozené a svědka M. [REDAKCE] dle přílohového opatrovníckého spisu a je na místě připomenout, že rovněž pokus o sebevraždu souvisel s otázkou styku se synem*). Za situace, kdy obžalovaný výslovně psal, že by ho museli zabít, aby mu v tomto cíli zabránili, nelze vyloučit motivaci podání trestního oznámení v tom, aby byla odstraněna, respektive znevěrohodněna obvinění ze strany obžalovaného, kdy po obvinění z týrání, znásilnění a vydírání by logicky muselo být řešeno, zda obvinění ze strany obžalovaného směrem na poškozenou a jejího nového partnera nejsou účelovou obranou ve snaze ji znevěrohodnit a vyhnout se trestní odpovědnosti.
111. Nicméně i při takovýchto pochybnostech by mohla verze obhajoby obstát, pakliže by tvrzení poškozené byla dostatečně podepřena dalšími důkazy.
112. O takovou situaci zde však nejde.
113. Základní stopou po násilí, navíc tak intenzivním a četným (i při použití verze poškozené s nižší frekvencí) jsou stopy na těle, přičemž je na místě připomenout, že podle výpovědi poškozené obžalovaný primárně mířil při útocích na hlavu, případně na krk (škrcení).
114. Z hlediska lékařských zpráv, není jediná zpráva, která by konstatovala poranění typická pro fyzická napadení (hematomy, odřeniny, stopy po škrcení atd.). Nejstarší zpráva téměř o rok předchází období, kdy mělo docházet k násilí, poranění kotníku ze srpna 2018 je však nezbytné zmínit především v návaznosti na výpověď svědka H. [REDAKCE], který je jedním z toliko dvou osob, která poškozená jmenovala jako někoho, komu se svěřovala. Tento svědek měl obtíže s časovým zařazením, nicméně si byl jist, že na Kladně přestal pracovat ji „hodně před COVIDem“ a že poranění kotníku viděl v létě. Poškozená neuvádí, že by k násilí mělo docházet již v srpnu 2018 (*pár měsíců po ukončení soužití se svědkem M. [REDAKCE]*). Svědek pak uvedené popsal tak, že „se prali“, kdy z hlediska týrání je rovněž zásadní rozdíl mezi tím, kdy je násilí v zásadě jednostranné, jde o týrání s jasným rozdělením rolí a případy, kdy oba partneři v rámci hádek přistupují k „fyzickým výměnám“. Ne každé násilí ve vztahu je týráním. V této souvislosti nelze nezmínit výpověď svědka M. [REDAKCE] dle kterého se vůči němu poškozená pod vlivem během jejich vztahu dopouštěla násilí, kdy by bylo nutné brát v potaz potenciálně vůči poškozené nepřátelské nastavení tohoto

svědka (byť v současnosti již mělo dojít k jistému uklidnění), nicméně byla to sama poškozená, která se obžalovanému chlubila, že svědek M. [REDAKCE] od ní během pobytu obžalovaného ve vězení dostal baseballovou pálkou. Rovněž je na místě připomenout, že i obžalovaný zmínil, že ho poškozená pod vlivem někdy napadala, ale toto její jednání bagatelizoval.

115. Další zprávy k období dle bodu 1. obžaloby, tedy před nástupem obžalovaného do výkonu trestu, jsou pouze ohledně pokusu o sebevraždu z července 2020 (viz výše), v této souvislosti obžalovaný připouští, že jí udeřil, aby se probírala (poškozená dle dokumentace uváděla v léčebně, že spadla), jde současně o dobu, kdy je k dispozici jediná fotografie poškozené s viditelným poraněním, monoklem. Takže to, že někdo ze svědků zaznamenal v obličeji poškozené toliko jednorázově monokl (svědek M. [REDAKCE], svědkyně P. [REDAKCE]), může se to potenciálně vztahovat právě k této události.
116. K druhému období mezi návratem obžalovaného z výkonu trestu a útekem poškozené (nebo dle verze jejím vyhozením) se vztahují zprávy z 19. 3. 2021, kdy se dle obžalovaného i zprávy mělo jednat o pád na kolečkových bruslích (tři dny před vyšetřením), opět zpráva nedokládá poranění charakteristická pro napadení, toliko konstatována bolestivost hrudníku. Zpráva neuvádí, že by byly modřiny na ruku, nicméně pokud v důsledku pádu vznikly, což je poměrně obvyklé, mohlo by jít i o vysvětlení modřin na ruku, které zmínili v té době za poškozenou docházející svědek K. [REDAKCE] a K. [REDAKCE]. Rovněž v případě řešení bolestivosti zad z 21. 6. 2021 nebylo zjištěno žádné odpovídající poranění.
117. Další zpráva je pak až s určitým odstupem, z 23. 8. 2021, kdy udávané obtíže byly diagnostikovány jako psychického, respektive neurotického původu, ze zprávy neplyne, že by měl lékař podezření na to, že jde o fyzické následky nějakého poranění a ani poškozená to neudávala, byť v tu dobu jí logicky již obžalovaný nemohl udávat, co má říkat a pakliže měla obavy z otřesu mozku, jak uváděla před soudem, zřejmě by bylo logické u lékaře udat, (třeba i s vymyšleným odůvodněním, pakliže by se styděla přiznat, že se stala obětí násilí), že se udeřila do hlavy a tudíž by ji bylo na místě adekvátně tomu vyšetřit namísto edukace o dechových cvičeních při neurotických obtížích.
118. Nejsou vyloučeny případy, kdy k týrání a to včetně intenzivního násilí dochází, aniž by poškozená vůbec kdy vyhledala lékařskou pomoc. Takže absence odpovídajících nálezů takovýto čin nevylučuje, ale na druhé straně zde žádná z lékařských zpráv nepodporuje verzi obžaloby. Jejich obsah je plně vysvětlitelný, i kdyby k žádnému násilí nedocházelo, či konkrétně byla pravdivá naopak skutková verze obhajoby.
119. Objektivním způsobem zachycení poranění bývají často fotografie či videa, kdy poškozená uvedla, že takovéto důkazy v podobě fotografií měla, ale neví, jestli je ještě má, posléze uvedla, že je smazala před oznámením věci na policii, protože jí rozrušovaly. Z hlediska psychologie oběti by takovéto smazání nebylo nijak výjimečné, snaha zapomenout na trauma může být určující nejen směrem k likvidaci důkazů, ale i co do neoznamování činu, nicméně vysvětlení absence, respektive zničení důkazu nemůže v trestním řízení nahradit, že důkaz výsledně není k dispozici. Naopak je k dispozici poměrně rozsáhlý soubor fotografií poškozené ze sociálních sítí, kdy na žádné nejsou známky násilí, a to ani na snímku datovaném krátce po údajném útěku poškozené, kterému mělo předcházet dva dny trvající násilí ze strany obžalovaného. Opět nelze vyloučit, že by takovéto snímky existovaly, i kdyby k popisovanému násilí docházelo, kdy publikovány mohou být snímky z jiného data, poranění mohou být maskována make-upem či digitálními filtry. Z hlediska možné motivace se soud nemá důvod neztotožnit se závěry znalců, že snaha jevit se na sociálních sítích normálně může být i v situacích, kdy se má dotčená osoba zle, ba naopak ve snaze o kompenzaci se může snažit jevit o to víc v pořádku a radostněji. Nicméně opět to, že lze vysvětlit absenci viditelného důkazu poranění na fotografiích nenahrazuje to, že by fotografie poranění zachytila.

120. Z hlediska známek poranění tak v principu zůstávají výpovědi svědků, které však rovněž nejsou dostatečně přesvědčivé.
121. Svěbytná je výpověď svědka P. [REDACTED] současného partnera poškozené, která pak rovněž nepřímou zpochybňuje i věrohodnost poškozené (*pakliže by svědek v předmětných částech výpovědi měl vypovídat pravdu, tak mu poškozená tvrdila některé skutečnosti v rozporu s tím, co tvrdila před soudem*). Jak již bylo rozebráno výše, výpověď tohoto svědka před soudem a jím podané vysvětlení v přípravném řízení bylo podstatně odlišné, kdy zatímco v přípravném řízení se vyjadřoval k fyzickému i psychickému násilí, u soudu rezolutně tvrdil, že se s poškozenou o těchto věcech nebavil (*lze pochopit, že si svědek nepamatuje vše shodně, ale je rozdíl jednou uvést celé pasáže a pak tvrdit, že předmětné aspekty vůbec nebyly s poškozenou řešeny*). Zcela objektivně pak lze vyvrátit, že by došlo k podání trestního oznámení krátce poté, co jí k tomu vyzval, když na ní viděl poranění poté, co vyšla ze sprchy a odložila si župan (viz výše). Zatímco ohledně popisu fyzického a sexuálního násilí nebyl schopen zopakovat svoji výpověď z přípravného řízení, naopak byl schopen nově uvést to, že mu měla poškozená říkat, že obžalovaný měl syna sprchovat studenou vodou, což k předchozí výpovědi poškozená doplnila před soudem při hlavním líčení předcházejícím hlavním líčení, kdy poté tuto skutečnost uvedl svědek P. [REDACTED]. Pakliže pak svědek P. [REDACTED] označil za správnou verzi z přípravného řízení, kdy si vše lépe pamatoval, tak, uváděl, že k němu poškozená přišla „celá modrá“, nikoliv že se jednalo o zranění, která byla vidět až po sprše, kdy k doplňujícím dotazům bylo nutné „dovysvětlit“ poškozenou, aby poranění na předmětných místech mohl reálně vidět, kdy svědek K. [REDACTED] naopak před soudem popřel, že by si na poškozené v dané době poranění všiml, byť byla oblečena nalehko (viz výše a do tohoto kontextu absence viditelných poranění zapadá i výše již zmíněná fotografie poškozené na sociální síti). Ohledně fyzického napadání mu pak měla poškozená vyprávět, že jí obžalovaný schválně bil do takových míst, aby to na ní nebylo vidět – což je v přímém rozporu s tím, co vypovídala poškozená, podle které se měl obžalovaný zaměřovat na hlavu. Rovněž nelze přehlédnout a to rovněž v souvislosti s tvrzeními poškozené, kteří znalci vzali pro základ posudku, že tento svědek v přípravném řízení uváděl, že psychické obtíže spočívají v tom, že má tiky a zadržává, když se spolu baví, ale že poškozená spí dobře, zatímco před soudem naopak již uváděl, že poškozená trpěla depresemi, bylo jí špatně, nejedla, v noci se budila, zvracela a říkala svědkovi, že má zlé sny, což se však postupně zklidnilo. S ohledem na rozpory nelze výpověď svědka P. [REDACTED] považovat za věrohodnou, nejedná se toliko o zkreslení běžná u paměťových stop.
122. U svědka H. [REDACTED] bylo již výše zmíněno, že je otázkou, zda jím popisované vůbec časově spadá do obžalobou řešeného období, kromě výše zmíněného kotníku, zmiňoval, že mu měla poškozená párkrát říct, že má bouli na hlavě, že se „poškorčili s partnerem“, ale viditelné poranění kromě viditelně poraněného kotníku nezaznamenal. Není tedy zřejmé, zda poškozená boule na hlavě skutečně měla, a rovněž je otázkou jejich případný vznik jak časově tak co do způsobu vzniku. Nelze vyloučit ani již výše zmíněnou hypotézu, že verbální hádky mezi obžalovaným a poškozenou někdy ve fyzický konflikt, ne nutně jednostranný či zahájený obžalovaným, mohli přerůst (obžalovaný by o nich mohl cíleně mlčet z obavy, že takovéto dílčí přiznání bude interpretováno tak, že se násilí na poškozené dopouštěl, viz letmá zmínka o tom, že ho poškozená někdy napadala, což však současně bagatelizoval).
123. Dále poranění zaznamenala svědkyně P. [REDACTED], jejíž výpověď je však z hlediska časového rámce velmi zmatená, kdy s ohledem na datum vydání občanského průkazu svědkyně uvádí, že si je naprosto jistá, že nejvíc poškozenou viděla zbitou v září či říjnu 2020, tedy v době, kdy byl obžalovaný ve výkonu trestu, kdy to měla poškozená vysvětlovat tím, že byla nějakou dobu na ulici, což by rovněž odpovídalo uvedenému období v roce 2020, než se po návratu obžalovaného poškozená nastěhovala do ul. [REDACTED], na druhé straně však svědkyně současně tuto událost spojuje s tím, že se měla poškozená stěhovat z Rozdělova (ul. [REDACTED]) k nemocnici a že tam viděla svědka P. [REDACTED], což by odpovídalo roku 2021, nicméně pokud by se mělo jednat o září či říjen, (čemuž

by odpovídalo, že této návštěvě poškozené předcházelo období, kdy poškozená nestříhala, zatímco v době krátce před opuštěním obžalovaného stále ještě stříhala – viz výpověď poškozené k poslednímu útoku obžalovaného), je otázka, zda mohla být případná poranění od obžalovaného, kterého poškozená opustila na začátku srpna a v mezidobí byla poškozená u lékaře, který by zřejmě nějakým způsobem ve zprávě reflektoval, pokud by stav poškozené byl takový, že by se jí měl leknout tak, jak popsala svědkyně. Soud zde nemá důvod dále zabíhat do hypotéz, zda se poškozená stala obětí násilí, potenciálně jiného pachatele, po ukončení vztahu s obžalovaným. Svědkyně není konzistentní ani v tom, kdy kam chodila za poškozenou. Jinak uvedla ve verzi výpovědi před soudem (viz výše) jedno zranění v obličeji, monokl pod okem (což by odpovídalo poranění v návaznosti na pokus o sebevraždu), a občasné modřiny na rukou, které měla poškozená komentovat tak, že se praštila (hypoteticky mohlo jít rovněž o pád na kolečkových bruslích z března 2021). Častější poranění v obličeji, pakliže se na něj měl obžalovaný dle poškozené zaměřovat, svědkyně neuvedla před soudem ani v přípravném řízení, byť udávala poměrně četnou frekvenci návštěv.

124. Svědek J. M., kdy je nutné při srovnání s výpovědí poškozené i s obsahem opatrovníckého spisu brát s rezervou, jaká byla skutečná frekvence návštěv a předávání nezletilého, uvedl že viděl poranění na poškozené jen jednou, opět šlo o monokl (k tomu shodně jako u svědkyně P.).
125. Svědek K. v rámci svých návštěv, během cca půl roku před odchodem poškozené od obžalovaného, zmínil, že poškozená měla pás na zádech a modřiny na ramenou a rukou (časově opět nelze vyloučit, že by šlo o následky pádu z března 2021, případně o pozdější bolestivost zad zmíněnou výše).
126. Dále ze svědků zmínil poranění J. K., který před soudem uvedl, že na ní poranění viděl jen jednou, modřinu na boku, kdy mu říkala, že spadla ze schodů. V přípravném řízení uvedl, že jí viděl poraněnou čtyřikrát (k čemuž před soudem vysvětlil, že do toho počítal i to, že měla pás, protože jí bolela záda), konkrétně uvedl, že jednou viděl, že měla modřinu na rameni a šrámy na krku, k čemuž mu řekla, že spadla ze schodů (svědek měl k poškozené chodit od února či března 2021, takže zde opět je překryv s obdobím pádu na bruslích). O tom, že by jí měl obžalovaný napadat, mu říkala až poté, co jí pomohl se stěhováním ke svědku P. (kdy měla mít kratšasy, tričko a byl na ní viditelný jen šrám na pravé kyčli), dříve se mu s tím nesvěřovala.
127. Pokud jde o další svědky, kteří s různou frekvencí vídali poškozenou tak u J. P., je nutné brát v potaz možný zájem vypovídat ve prospěch obžalovaného pro přátelskou vazbu (*tu obžalovaný ani svědek nepopírá, svědek i jako veřejnost chodil po své výpovědi na další hlavní líčení*), nicméně nelze ignorovat, že pod hrozbou postihu za křivou výpověď uváděl, že s velkou četností (byť je otázkou, zda byla skutečně tak častá, jak svědek uváděl) vídal poškozenou a to v létě i lehce oděnou a žádné stopy násilí neviděl. Obdobně to co do omezenějšího časového období v roce 2021 (*kdy dle poškozené mělo být násilí nejintenzivnější*) uvedli svědkyně B. a K., přičemž druhá z nich rovněž popsala, jak často vídala vidět v ul. chodit za poškozenou zákazníkы (*což neodpovídá delším výpadkům v důsledku nutnosti vyčkat, než na poškozené zmizí stopy násilí*), rovněž do určité míry potvrdila možnost, že by poškozená skutečně byla obžalovanému nevěrná tak, jak obžalovaný tvrdí (*tyto sklonky potvrdil rovněž svědek M., kdy posledním „zářetem“ poškozené během jejich vztahu měl být obžalovaný, ke kterému se poškozená posléze nastěhovala*), byť z hlediska obsahu i způsobu podání výpovědi je zřejmé, že se tato svědkyně snažila vypovídat korektně, uváděla, že to co viděla, mohlo být také jen přátelské oběti s pusou na rozloučenou (viz výše). Pro úplnost v souvislosti s těmito svědkyněmi soud dodává, že nemá důvod jejich výpovědím nevěřit ani ohledně společných „sexuálních experimentů“ v opilosti, nicméně tomu nedává ve věci větší váhu, ztotožňuje se plně s názorem znalců, že i oběť týrání a znásilnění se může chovat sexuálně nevázaně (známy jsou i případy, kdy sexuální nevázanost dokonce propukla v návaznosti na sexuální násilí).

128. Svědecké výpovědi tak nepotvrzují násilí typu a rozsahu udávaného poškozenou, zaznamenaný byly pouze velmi omezené případy, kdy byla poškozená viditelně poraněná, které jsou vysvětlitelné i běžnými poraněními, případně se opakovaně může jednat o jeden doložený případ monoklu po hospitalizaci poškozené v Horních Beřkovicích, důsledky jednoho pádu na bruslích a bolestivosti zad, která se může vyskytnout i bez působení násilí v důsledku životního stylu.
129. Samozřejmě v případě domácího násilí není vyloučeno, že poškozená svá zranění maskuje ve snaze působit normálně, protože nechce okolí připustit, co se ve vztahu děje, stydí se i se bojí reakcí. Rovněž u osoby, která nedochází pravidelně do zaměstnání nelze vyloučit poškozenou zmiňované skrývání po dobu, kdy jsou poranění patrná. Nicméně takovéto výpadky v potřebné intenzitě prokázány nebyly, odkázat lze na výpovědi i na obsah diáře, kdy občasné zrušení termínů popisované svědky lze vysvětlit běžnými důvody či i obžalovaným uváděnými dojezdy po pervitinu, kdy se poškozená potřebovala dospát (*příznaky dojezdů zmiňovala rovněž svědkyně P[REDAKCE]*). U diáře je třeba brát zřetel na to, že v časové řadě snímků jsou mezery a rovněž pokud nedošlo ke škrtnutí objednání, nelze ze zaplněného diáře mít za prokázané, že poškozená zákazníky skutečně daného dne obsloužila. Nicméně opět zde jde o důkazní situaci, kdy je možné vysvětlovat absenci důkazů, ale důkazy podporující obžalobu chybí.
130. Soud nemá důvod pochybovat o odborných závěrech znalců, pakliže shledali příznaky posttraumatické stresové poruchy, byť logicky jde o závěry vycházející z popisu příznaků uváděných poškozenou, které znalci neverifikují (o rozporu s tvrzením současného partnera již bylo pojednáno výše), nicméně obecně platí, což i bylo potvrzeno při výsledku znalců, že posttraumatická porucha vzniká v důsledku traumatu, kdy to, co je pro konkrétní osobu dostatečným traumatem pro vznik takovéto poruchy je individuální (*z praxe jsou známy případy těžké posttraumatické poruchy v důsledku loupežného přepadení, kdy bylo oběti „pouze“ pobroženo namířenou střelnou zbraní a vyžvána k vydání tržby a naopak případy, kdy se takováto porucha vůbec nerozvine ani v případě těžkého týrání či brutálního znásilnění*). Znalec nemůže dohledávat, jaké všechny potenciální příčiny mohly vést k diagnostickému závěru, vychází z podkladů a stanovené skutkové verze, kdy soud nemá důvod rozporovat, že pokud by docházelo k tomu, co poškozená uváděla a měla by poté uváděné příznaky, bylo na místě stanovit takovouto diagnózu a za příčinu označit týrání obžalovaným. Na druhé straně, nelze vyloučit příčinu jinou, kdy vyjádření ke znalci neřešeným sporům poškozené o dítě, které ji vedlo k pokusu o sebevraždu, že by se spíše jednalo o méně závažnou neurotickou poruchu, nelze formulačně i logicky vnímat jinak než jako spekulativní. Návrh obhajoby na revizní posudek, kdy by znalci podrobněji zkoumali a to i na základě poznatků z dalšího řízení, zda se u poškozené skutečně vyskytla posttraumatická stresová porucha, a pokud ano, věnovali se dalším možným příčinám jejího vzniku, je tak zcela logický. Na druhé straně, pakliže soud na základě ostatního stavu dokazování shledal, že není možné dojít k závěru o vině obžalovaného, by takové zkoumání bylo nadbytečné. Absence zjištění posttraumatické poruchy či zjištění jiné možné příčiny by verzi obžaloby pouze dále oslabil (ale nevyloučila, ne každá takováto oběť má tuto poruchu). Případné zjištění posttraumatické poruchy bez zjištění jiné příčiny pak nemůže být bez dalšího rozhodujícím důkazem, jelikož při nedostatečné věrohodnosti poškozené nikdy nelze zcela vyloučit, že je zde další příčina, kterou poškozená zlehčuje či vůbec nechce uvést a orgány činné v trestním řízení ani znalci ji nemají bez toho, aby ji poškozená uvedla, jak zjistit.
131. Závěrem je rovněž ještě nutné souhlasit s argumentem obhajoby, že absence věcí při odchodu poškozené od obžalovaného (viz popis svědka P[REDAKCE] výše či výpověď poškozené) typově odpovídá shodně popisovaným předchozím případům vyhazování poškozené obžalovaným na ulici (kdy se liší v principu toliko líčení motivů, obžalovaný uvádí, že ji vyhazoval kvůli nevěře, poškozená uvádí, že šlo o jeho libovůli, kdy mu asi překážela v užívání drog), kdy pokud by poškozená měla být malé množství času, pravděpodobně by si vzala více základních věcí. Na druhou stranu jde opět pouze o pravděpodobnostní argument, jsou případy obětí domácího

násilí, které svůj odchod pečlivě a dlouhodobě plánují a to případně i s odbornou pomocí, ale stejně tak jsou případy obětí, které utíkají v náhlém hnutí myslí, kdy seberou odvahu a odhodlání odejít z patologického vztahu, pouze s tím co mají na sobě.

132. Součástí spisu jsou pak rovněž poměrně rozsáhlé celky komunikací (viz výše), které rovněž verzi obhajoby nijak nezpochybňují, ba naopak je zřejmé, že ještě v prosinci 2021 obžalovaný vůči svědku P. a poškozené vystupoval tak, že na něj nic nemají, zatímco on je může udat pro řadu věcí, a pokud by šáhli k násilí, tak jim ho posléze oplatí. Nejsou zde známky toho, že by obžalovaný měl obavu z toho, že by proti němu mohlo být použito to, že poškozenou týral. To co uváděl a to i dříve než na něj bylo podáno trestní oznámení, bylo v souladu s jeho skutkovou verzí. Na druhé straně samozřejmě uvedené neprokazuje, že k násilí dojít nemohlo, kdy pachatel může být pouze toliko dost chytrý na to, aby neuvedl nic, co by ho byť náznakem kompromitovalo, byť je otázka zda by to právě obžalovaný v takovémto rozsahu s ohledem na jisté „grafomanství“ dokázal, kdy např. nelze přehlédnout, že v rámci své dosti rozsáhlé závěrečné řeči překvapivě potvrdil, že syna v několika případech studenou vodou skutečně měl sprchovat (byť původně v opatrovnickém sporu svědek M. naopak tvrdil, že mu měl nezletilý říkat, že takovéto trestání proti němu používá poškozená – nicméně v řešené věci bylo takové vzájemné obviňování mezi rodiči poměrně rozsáhlé a před soudem v této věci to svědek nezopakoval).
133. Lze shrnout, že vinu obžalovaného na jedné straně nebylo možné na základě provedeného dokazování vyloučit, kdy lze důkazy do značné míry (*zřejmě s nižší frekvencí a intenzitou násilí a zejména omezení počtu útoků na hlavu, které by zanechávaly viditelné následky*), vykládat i tak, že k týrání došlo, přičemž znásilnění a vydírání je pak čistě na věrohodnosti tvrzení poškozené, která by v takových případech měla být skálopevně věrohodná, což však v této věci poškozená není. Na druhé straně tak nebyla vyvrácena ani verze obhajoby a hypoteticky lze interpretovat důkazy i směrem k další skutkové verzi neodpovídající obžalobě (hádky spojené se vzájemným napadáním, které nemá znaky týrání, či dokonce k tomu, že iniciátorem mírnějšího násilí ve vztahu byla sama poškozená, jak uváděl i svědek M.).
134. Shledat vinu obžalovaného by bylo možné pouze v případě, pokud by bylo s mírou praktické jistoty prokázáno, že se skutky řešené obžalobou staly, k tomu však nedošlo. Výsledný skutkový stav trpí zásadními pochybnostmi a to i ve vztahu k věrohodnosti poškozené.
135. K tomu soud dodává, že nevěrohodnost poškozené nevylučuje, že se tvrzený skutek stal. Není výjimečné, že i skutečné oběti domácího násilí působí v trestním řízení nevěrohodně, kdy však pak musí být k dispozici dostatečně pádné další důkazy o vině, které však v této věci nejsou k dispozici. Současné není aktuálně zřejmá možnost dalšího vedení dokazování, která by reálně mohla na tomto cokoliv změnit (viz výše). Samozřejmě lze hypoteticky volat další osoby z předmětných domů či se snažit dopátrat další osoby z okruhu klientely poškozené, nicméně na základě spisu by bylo nepodložené předpokládat, že by takováto osoba byla schopna přinést nové rozhodující skutečnosti.
136. Soud nemůže vyloučit, že se skutky dle obžaloby staly (a to případně v poněkud odlišné podobě) a pro případ, že se poškozená skutečně stala obětí tvrzené trestné činnosti, která je svojí povahou závažná a zavrženíhodná, nechce ji soud tímto rozhodnutím lidsky devalvovat ani dále traumatizovat, natož dávat podnět k jejímu trestnímu stíhání pro křivé obvinění. Avšak za situace, kdy provedené důkazy nesvědčí jednoznačně pro vinu obžalovaného, nelze než ho zprostit obžaloby. Trestní řízení je vedeno zásadou presumpce neviny a zásadou v pochybnostech rozhodovat ve prospěch obžalovaného, kdy je preferováno, aby případný pachatel v případě absence potřebných důkazů unikl spravedlivému trestu, než aby na základě nedostatečných důkazů byl uložen trest nevinné osobě.

137. Proto soud rozhodl o zproštění viny tak, jak je uvedeno ve výroku. S ohledem na zprošťující výrok pak nebylo možné o náhradě škody rozhodnout jinak, než že se poškozená odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení u Okresního soudu v Kladně. K rozhodnutí o odvolání je příslušným odvolacím soudem Krajský soud v Praze. Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce. Toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít i o nové skutečnosti a důkazy. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje tyto náležitosti.

Odvolací soud zamítne odvolání bez věcného přezkoumání, bylo-li podáno opožděně, osobou neoprávněnou nebo osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již předtím výslovně vzala zpět.

Kladno 9. dubna 2024

JUDr. Ondřej Načeradský v. r.
předseda senátu